

Mirovna pogajanja.

VEČINA BOLJŠEVIKOV JE ZA "SVETO VOJNO".
— TROCKI KRITIZIRA NEMCE. — MIROVNA KONFERENCA IMA ZOPET SEJE. TROCKI NI V BREST-LITOVSKU. — RUSI SE HOČEJO POSVETOVATI NA DUNAJU Z LJUDSKIMI ZASTOPNIKI.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, 29. januarja. — Boljševiki so se razdvojili glede vprašanja o sklepu miru. Večina je proti temu, da se sklene mir po nemških pogojih ter se je izjavila v prilog "svete vojne".

Ker sedanja vlada ni sposobna, da bi nadaljevala vojno, je bilo predlagano, da se sestavi koalicija vseh socialističnih strank.

Drugo poročilo iz Petrograda pa naznanja, da je sovjetski vojaški in delavski delegat glasoval za nadaljevanje mirovnih pogajanj, potem ko je manjšina, sestavljena iz minimalistov in socialnih revolucionarjev, zastoj poskušala pregovoriti, da bi se sprejela politika, ki je odločna proti separatnemu miru.

Kakor pravi neko berlinsko poročilo preko Amsterdama, se bo jutri v Brest-Litovsku obnovila mirovna pogajanja. Avstrijsko-ogrski minister grof Černin in nemški zunanji minister dr. pl. Kuehlmann sta včeraj prišla v mesto; v kratkem pričakujejo tudi Trockija.

Predno je odpotoval z Dunaja grof Černin je bil v avdienci pri cesarju, kateremu je rekel, da bo v kratkem zaradi važnega posla prisiljen vrniti se.

Poročilo, da se Trocki in Kamenev nahajata na potu v Brest-Litovsk, je poloficijelno rusko časopisje zanikalo. Časnikarska agencija je danes izdala poročilo, da je Kamenev na potu v Stockholm, London in Pariz z namenom, da obvesti zavezniške vlade o poteku mirovnih pogajanj.

Kakor pravi berlinsko poročilo preko Amsterdama, so rusko-nemški komisarji v Petrogradu prišli do sporazuma glede izmenjave invalidov in že so pričeli pošiljati jih domov v omejenem obsegu; toda vprašanje glede izmenjave civilistov in postopanja z neranjenimi vojnimi ujetniki še ni bilo rešeno.

Petrograd, 28. januarja. — Kongres sovjetskih delavskih in vojaških delegatov, obžalujoč imperijalistično tendenco nemških mirovnih pogojev, je odobril vse delovanje ruske delegacije ter je pooblastil vlado, da nadaljuje mirovna pogajanja.

Tekom debate je zunanji minister Trocki izjavil, da so Nemci pokrili resnične svoje namene z lepimi besedami, v resnici pa zahtevajo vse, kar je sploh mogoče doseči.

— Mislijo, da potrebuje Rusija mir za vsako ceno, — je rekel Trocki. — V tem se pa varajo. To ni položaj delavske in vojaške vlade. Še vedno vstrajamo pri demokratičnem miru.

Kadar bo narod izčrpan in kadar se bo vse prizadevanje, katerega smo kazali do sedaj, izkazalo za neuspešno, potem bo morebiti mogoče, da bo narod zaključil, da se sklene nedemokratičen mir. Toda sedanja vlada še ni prišla v ta položaj. Ako pa bi pod pritiskom okoliščin bila prisiljena podpisati nedemokratičen mir, tedaj nikdar ne bo rekla narodu, da je to bil demokratičen mir.

Dodal je še, da ne more dati garancije, da ne bi hotel podpisati separatnega miru, rekoč:

— Imenovati separatni mir nečasten, je blasfemija ob pogledu na s krvjo napojeno Evropo.

Joffe, ki je član ruske mirovne komisije v Brest-Litovsku, je poslal avstrijsko-ogrskemu zunanjemu ministru grofu Černinu prošnjo, da bi mu dal dovoljenje, da bi šel na Dunaj, kjer bi se posvetoval z narodnimi zastopniki o miru.

V svoji brzojavki na Smolni zavod je njegov korak imel za podlago splošno prepričanje, da se avstrijsko prebivalstvo zelo zavzema za mir ne oziraje se na vlado.

Petrogradsko časopisje pripisuje nemiru na Dunaju in v Krakovu veliko važnost in zatrjuje, da ima informacije, da se nemiri širijo po celi Avstro-Ogrski.

"Večerna Pošta" izjavlja, da je Avstro-Ogrska že ponudila, da sklene z Rusijo separaten mir ne glede na postopanje Nemčije.

Lakota v Mehiki.

Po celi Mehiki je nastalo veliko pomanjkanje. — Carranzova vlada se nagiblje koncu. — Zakladnica je prazna. — Posojila ni mogoče dobiti. — Njegovi lastni generali ropajo. — Veliki pomen nemške propagande. — Mehiki problem bi lahko rešila velika zaloga hrane in dela. — Mehiki generali.

Havana, Cuba, 29. januarja. — Mehiko strda in krvavi do omaganja. Pomoci za sedaj ni pričakovati, kajti prebivalstvo je obsešno z idejo, katero gojijo neutrudljivi nemški propagandisti, da so Združene drave naravnih sovražnik dežele; prepričani so, da bo Nemčija gotovo zmagala in bo pozneje dobra ter velika prijateljica Mehike.

Mehikanci trpe pomanjkanje kot še nikdar prej, ker je žito v veliki osrednji planjavi slabo obrodilo, kar pa je poglavitna hrana za velike mase, ki so goste naseljene po republikah. Pomanjkanje je najboljši agent za dobovo vojskava tako za Carranza kot za revolucionarne in roparske tolpe, kajti oboroženi imajo vedno več prilike, da more jesti, kot pa kdo, ki nima puške.

S prazno blagajno in ker nima kredita, Carranza ne more plačati vojaških in civilnih uradov. Da se je pa mogoče vzdržati pri življenju, ni za Carranzove generale ropanje nič manj potrebno kot za Villo ali za Zapato. In Carranzovi generali niso nič manj ropanja željni kot sta gori imenovana voditelja.

Carranza je pošten in svojega stališča ni porabil v to, da bi si pridobil bogastva, toda nima moči, da bi vpeljal red. Nemogoče mu je hraniti prebivalstvo in oživeti industrijo, la bi lačni delavci šli na delo, kar bi radi storili, ako bi imeli le priliko. Navetličali so se že tudi večnega prelivanja krvi in uničevanja, kar je bil njihov vsakdanji posel že več let.

Mehiki problem bi kar čez noč razrešila velika zaloga hrane in dela. Toda temu se ne more od pomoči, dokler tega ne nudijo zmagovite Združene države, ki stoje pred svetom kot osvoboditelji Nemčije in resnična prijatelja vseh narodov.

Carranza poskuša na vse načine izvelič deželo iz tega kaosa, toda brez uspeha. Ravno tako je kot pes, ki vleče za verigo, na katero je privezan. Dasiravno je predsednik republike, vendar ni najmočnejši mož na deželi, pa tudi ni najbolj popularen. Bolj priljubljen pa je general Pablo Gonzales, ki je bil pred kratkim imenovan za vodnega tajnika ter po veljavi federalne armade, ki šteje 40 do 50 tisoč vojakov. O Gonzalesu se govori, da je pošten in po splošnem mnenju je njegova lojalnost vzdržuje Carranza na krmilu vlade, ako se more obupno Carranzovo stališče imenovati vlada.

Vsak posamezni general ima svoje ambicije in želi vedno denarja, katerega država sama nima. Od častnikov do mostva prevladuje v armadi ropanje, ljudstvo pa zvrča vso krivdo na Carranza, ki vsled tega izgublja na popularnosti. Dežela je polna roparjev pod revolucionarnimi voditelji.

Da se olajša državno breme zaradi pomanjkanja denarja, so armadni in vladni uradniki privolili, da se jim daje samo polovica plača, toda navlače temu, četudi je nevrjetno, je njihova plača zaostala za dva meseca.

Ves denar obstoji v zlatu in srebru. Ves papirnat denar je izgubil iz prometa. Carranzova vlada se je polastila raznih bank in sežela ves papirnat denar.

Zdaj poskušajo ustanoviti novo centralno banko s premoženjem 300 milijonov dolarjev. Po deželi hodijo državni agenti, ki pozivljajo narod na protovoljno dajanje naroda za protovoljno dajanje.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

V petek je minulo eno leto brezobzirnega boja nemških podmorskih čolnov proti amerškemu in zavezniškemu parobrodstvu. V tem času so potopili podmorski čolniki in ne roparske križarke 69 ameriških ladij s 171,061 tonami, kakor se je dognalo po poročilih, ki so bila izdana tekoče dobe.

Da se nadomeste te izgube ameriških ladij, med katerimi je bilo največjadne, so Združene države od 1. februarja dalje z zaplenjenimi nemškimi in avstrijskimi ladjami dale svoje mornarice 107 ladij s 686,494 tonami; tedaj so Združene države v primeri s centralnimi državami na boljšem za 515,435 ton. Izguba na življenju pri potopu 69 ladij znaša več kot 300 oseb.

Da se še bolj nadomeste izgubljene, povzročene po podmorskih čolnih, so Združene države potom Shipping Boarda zaplenile še 426 ladij v ameriških ladjedelnicah skupno težko 2 milijona ton; naročenih pa je bilo 848 ladij izmed katerih jih je zdaj že veliko število v delu in se bližajo dovršenju. Poleg tega pa je Shipping Board 15. oktobra zaplenil in postavil v službo Združenih držav 393 ameriških ladij z več kot 2500 tonami, ki so bile na potovanju in jim je bilo naročeno, da takoj prične voziti zaloga za zavezniške in ameriške armade v Franciji.

Med temi zaplenjenimi ladjami se nahaja 21 ladij iz Velikih jezer; poleg tega je bilo zaplenjenih tudi 24 ladij ob jezerih, kjer so se gradile za tuje vlade in so bile že pripravljene za splov. Skoro vse te ladje so že pripeljali na atlantski obal in so takoj nastopile službo. Polovico teh so morali razrezati na dvoje, da so jih mogli spraviti skozi Welland kanal; toda to podjetje je bilo dovršeno in ladje so stopile v službo v manj kot treh mesecih, ko je bila pogodba sklenjena.

Druge težkoče, da se nadomeste izgube po podmorskih čolnih, so imele Združene države s popravilo "samovoljne poškodbe", katere so na prejšnjih nemških ladjah povzročili njihovi častniki in mostvo, predno so bile ladje zaplenjene. To je veljalo več milijonov dolarjev in v mnogih slučajih je bilo potrebno poklicati najbolj večje inženirje, da je bilo mogoče nadomestiti zunaj izdelane stroje in kotle.

Vsaka zaplenjena ladja je zdaj popolnoma popravljena in v službi. Mnoge med njimi so napravile že po trikrat vojno skozi vojno zono in nazaj. Tri prejšnje ladje so postale predmet uspešnega napada od strani podmorskih čolnov Actaeon, prej Adamsturm iz Owaseo, prej Allemania, sta bila potopljena; Armetie pa je začel torpedo, pa so jo rešili. Mnogo prejšnjih nemških ladij je bilo napadenih, pa so vse.

Danes banke ne poslujejo mnogo. Tuje banke opravljajo samo menjavanje. Splošna trgovina počiva, vsakdo dela samo toliko, da ubije čas. Tovarne so bile porušene, druge pa so zaprte. Nekateri srebrni rudniki v El Oro obratujejo, toda prepovedano je izvažati kovino.

Vlada je naložila davke, ki so za 100 odstotkov višji kot so bili dosedaj.

Mexico City je napolnjeno stradalimi Indijanci, ki nimajo oblačil, ne odeje, da bi se branili ledeno mrzle burje, ki veje z gor. Kadar zaide sonce, se zberejo v hišnih vhodih in prebijejo noč v mrazu. Proti mimogredočim iztegujejo svoje premle roke in jih milo pogledujejo; na legije je takih revčev.

Njihova poglavitna hrana je bila koruza, ki pa letos ni obrodila. Povsod, koder teče vlak, je videti tihe in žalostne oči; na milijone jih je padlo v revščino, oblečeni so v razcepano obleko. Ti ljudje so pridelovali živež za deželo, sedaj pa bodo sami pomrli, ako ne pride o pravem času pomoč.

Ameriške izgube na morju.

Velike stavke v Nemčiji.

V K'elu in Berlinu so velike stavke. — Socialistični voditelji bodo aretirani. — Scheidemann ne sme govoriti. — Urednik "Vorwaerts" Hoffmann je še v ječi. — Munijski delavci stavkajo. — Delavci v tovarnah za torpede so pustili delo. — V Berlinu je zastavilo 90 tisoč delavcev. — Delavci zahtevajo, da se objavijo vojni cilji.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 29. januarja. Poročilo na "Exchange Telegraph" s podeljivim datumom pravi, da popolnoma zanesljiva vest iz Kielja zagotavlja, da so v petek popoldne delavci v tovarni za torpede v Friedrichsortu zastavali. — Kot posledica tega je bilo veliko število delavskih voditeljev poklicanih pod orožje.

Poročilo dodaje, da so uslužbenici v Germania ladjedelnici v petek tudi zastavali.

Glasilu trgovskih zadrug v Nemčiji "Korrespondenzblatt", pravi da zadruga zahteva kot odgovor na govor premjera Lloyd Georga jasno izjavo o nemških vojnih ciljih na zapadu.

Amsterdam, Nizozemsko, 29. januarja. — V odgovor na poziv za splošno stavko potom okrožnic ni v pondeljek v Berlinu 90 tisoč šlo na delo. Večina med njimi so mlade osebe, možki in ženske.

Kakor pravi neko berlinsko poročilo, se do pondeljka zvečer niso poročalo o važnih dogodkih, ki bi bili v zvezi s stavko.

Nemška vlada je sklenila, da aretirajo šest voditeljev neodvisnih socialistov. V tem so zapopadeni trije uredniki listke "Volkszeitung".

Poroča se, da je bil aretiran urednik "Vorwaerts" in voditelj neodvisnih socialistov v pruskem državnem zboru Adolf Hoffmann.

Haag, Nizozemsko, 29. januarja. Socialno-demokratska "Freie Presse" pše, da Filipu Scheidemannu, ki je bil namenjen, da bo ovoril na velikem socialističnem zborovanju 3. februarja v Lipskem, ne bo dovoljeno govoriti.

Za izgovor se navajajo zadnji nemiri pri zborovanju patriote stranke v Lipskem; toda list izjavlja, da v bodoče ne bodo več dovoljene javne seje.

Danes jutraj pravi "Vorwaerts" da Kuehlmann ne bo prihajal zmagoslavno, ako tudi sedaj pride iz Brest-Litovska brez uspeha. Izjavlja, da bi raztrgal kot enjvo vse obljube, katere je dal v državnem zboru.

Ta bo zadnja prilika za mir z Rusijo. Ako bo neuspešno, potem bi bilo bolje, da se pogajanja ne bi bila nikdar vršila, kajti položaj Nemčije bo zaradi tega na poznejši konferencah za splošni mir oslabil.

List pravi, da ves svet z napestostjo čaka na odgovor Amerike Černinu, toda odneve ne vzbuja nikakega upanja. Zatrjuje, da Vse-nemci napadno sodijo Wilsonov in Lloydov govor in zaradi tega ni presenetljivo, ako nekateri glasovi svarijo Wilsona, da naj pazi, da ne pade v nemško-avstrijsko past. Nič ne bi bilo boljše, da se pride do splošnega mira, kakor da pometejo vse zapreke, ki so na poti miru z Rusijo, posebno ker Rusi niso zahtevali nič nemogočega.

London, Anglija, 29. januarja. "Vorwaerts" pod naslovom "Nemčija, pozor", piše:

"Gibanje, ki je prevzelo ljudstvo, sloni na globoki miralni podlagi. Rojeno je iz bojazni, da je varano." "Vorwaerts" pravi, da se ljudstvo ne bo pustilo prepričati, da se mora njega sreča iskati v porazu in državljanski vojni in nadaljuje:

"Zahtevajo hrane in miru ter svobodno Nemčijo na zunaj in na znotraj. Vsak poskus zadržati jih je nevarno. Vsaka namera vsiliti narod cilje, ki podaljšajo vojno, cilje, za katere se ni nikdar boril, ali pa ne dati objavljenih pravic more delovati samo kot razdvojniški taktiki. To pa je danes naša največja nevarnost."

Iz Avstrije.

DVOJNA MONARHIJA BO NAJBRŽE SKLENILA SEPARATEN MIR Z RUSIJO. — VELIKE DEMONSTRACIJE V OKOLICI PRAGE. — DRŽNA IZJAVA NEMŠKEGA ČASOPISA. — KAJZERJA OZNAČUJEJO KOT JUDEŽA. — KAKŠNO RAZMERJE VLADA MED AVSTRIJSKO IN AMERIŠKO VLADO?

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, 29. januarja. — Spor med Avstroogrsko in Nemčijo se vedno bolj veča in vse kaže, da bo dvojna monarhija sklenila separaten mir z Rusijo.

To je zadnje znamenje soglasno s poročili z Dunaja, v katerih se stališče mas definitivno kaže v sprejemu mirovnega govora grofa Černina pretekli teden in v poročilu, da bo govor predložen predsedniku Wilsonu.

Živilski izgredi so zopet izbruhnili v Avstriji, življenjske razmere delavcev postajajo vsak dan bolj kočljive in vladni uradniki so popolnoma izgubili glavo vsled velikih stavk, ki obetajo revolucijo in ki so izbruhnile vsprico novice, da so prekinjena mirovna pogajanja v Brest-Litovsku.

V nekem praškem predmestju se je vdeležilo pretekli petek nekako 3,000 ljudi izgrada, kojega namen je bil preprečiti zmanjšanje racij moke. Veliko prodajal je bilo popolnoma razdejanih.

Vlada je s težavo premagala upornike, potem ko je poklcala na lice mesta čete.

London, 29. januarja. — Socialistični blok v nemškem državnem zboru je porazil predlog za zaupnico, ki jo je zahtevala vlada; politični krogi so vsi presenečeni radi tega dejstva.

Očividno izzivanja Scheidemanna na naslov državnega kanclerja von Hertlinga kažejo, da stoji za socialisti dosedaj nepojmovana moč, s katero je pričela vlada že računati in kateri hoče ugoditi, mesto da bi ji še nadalje nasprotovala.

Vladni uradniki niso hoteli kot se poroča, še nadalje izsiliti zaupnice in to radi razvoja stvari v cesarstvu, kar kaže nadaljno oslabljenje junckerstva.

V neki brzojavki na Exchange Telegraph iz Amsterdama se glasi, da je "Deutsche Tageszeitung", militaristični in pangermanski organ, javno pozvala na vstajo proti sedanjemu režimu.

— Tudi mi — se glasi — imamo danes med seboj Judeže. Pokazujejo se v rdeči suknji in rdečem plašču krvnikov Nemčije. Kdo bo rešil Nemčijo teh izdajalcev kot nemški narod sam? Sedaj je naše geslo: Nemci, pomagajte si sami in Bog vam bo pomagal!

Poročevalec je mnenja, da mislijo pod izrazom krvnika Nemčije — kajzerja samega.

V odgovor pred glavnim odborom nemškega državnega zbora v soboto na izjavo grofa Westarpa, voditelja konservativcev, je zunanji minister dr. Kuehlmann rekel, da Westarp sicer ni rabil besede aneksije, da pa je zagovarjal zavzetje ozemlj, temelječe na vojaških uspehih.

— Tako stališče — je nadaljeval zunanji minister — je nemogoče od prvega pričetka sedanje cesarske vlade vsprico vseh njenih principov v preteklosti.

Dostavil je, da ni obstajala nikaka opombe vredna razlika v mnenju v kateremkoli času, ki se ga spominja med političnimi in vojaškimi voditelji glede ciljev Nemčije na vzhodu.

Grof Černin, avstrijski zunanji minister, je v nede-ljo odpotoval v Brest-Litovsk, kjer se vrše pogajanja z Rusijo, soglasno s poročili, ki so došla danes v Amsterdam z Dunaja.

Politiko Černina glede vodstva zadev Avstroogrške je baje sprejel odbor za zunanje zadeve v avstrijskem državnem zboru ter s 14 proti sedmim glasovom dal ministru zaupnico.

V neki drugi brzojavki iz Amsterdama se glasi, da izjavlja "Koenische Volkszeitung", da je ugotovilo grofa Černina glede odposiljatev besedila njegovega govora predsedniku Wilsonu, predno ga je govoril, ojačenje utisa, da je med Dunajem in Washingtonom neka zveza.

To je tembolj vrjetno, če se spominjamo, da sta se tako kancler Hertling kot grof Černin v polni meri bavila s poslanico predsednika Wilsona.

Če računa Dunaj z zmoglostjo konferencie med centralnimi silami ter zavezniškimi narodi potom Washingtona, vključuje to, da 14 točk predsednika Wilsona ni smatrati za najmanjši del njegovih zahtev.

V listu je nadalje rečeno, da je popolni sporazum med Dunajem in Berlinom glede minimalnih zahtev, katere morajo doseči centralne sile.

List "Germania" omenja tudi avstroameriški poskus glede mirovnih možnosti ter pravi, da bo izid tega poskusa predvsem odvisen od upliva predsednika Wilsona na zavezniške države.

Ogrska neodvisna stranka, kateri načeljuje grof Karoli, je sklenila sprejeti stališče opozicije napram ministstvu, ki ga je ravnokar oživotvoril predsednik Wekerle, vendar pa bo podpirala volilno vladno predlogo.

Tako se glasi v brzojavki iz Budimpešte.

Cena vojno-varčevalnih znamk za mesec februar in marc.

FEBRUAR:

Ena znamka \$4.12, poln certifikat s dvajsetimi znamkami \$82.00

MARC:

Ena znamka \$4.14, poln certifikat s dvajsetimi znamkami \$82.20

Vsak jih lahko kupi kakor mu draga, nikakor pa ne več kakor dve sto znamk.

Čitatelj pošlje v tem listu oglas "Vojno-varčevalne znamke in Slovece". Poleg denarja ki ga nam pošlje za vojno-varčevalne znamke, priloži še 15 centov za poštnino registriranega pisma, v katerem vam jih bomo poslali.

TVRDKA FRANK SAKSER,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:

32 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko \$5.00
Za celo leto za mesto New York \$3.00
Za pol leta za mesto New York \$1.50
Za četrt leta za mesto New York \$0.75
Za šest let \$6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno in praznikov

"GLAS NARODA"

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$3.50

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne prištevajo.

Denar naj se blagoviti pošilja po — Money Order.

Pri spremembi knjižnice naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivašče naznači, da hitreje najdemo naslednika

Dopisom in pošiljankam naravnost ta naslov:

"GLAS NARODA"

32 Cortlandt St.

New York City

Telephone: 2876 Cortlandt.

Boljševiki in separadni mir.

— 000 —

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Boljševiki ne bodo sklenili separatnega mira. Ruski reakcionarci bi ga morda, če bi prišli do svoje moči, a — nikdar boljševiki.

To pravi polkovnik William Boyce Thompson. On je eden izmed načelnikov ameriške misije Rdečega križa, ki se je ravno vrnil domov po štirih mesecih bivanja v Rusiji. Njegovo mnenje je, da potrebuje Rusija Amerike in da mora Amerika pomagati Rusiji.

— Prav nič ni treba razmišljati o možnosti separatnega mira, — je rekel. — Taka možnost sploh ne obstaja, dokler imajo boljševiki moč v rokah. Mirovni cilji boljševikov so isti kot cilji Združenih držav.

— Rusija potrebuje od naše strani v prvi vrsti razumevanje. Tega ji ne moremo dati, ker vemo tako malo o nji. Nagovor predsednika Wilsona na kongres je na čudovit način odpomogel tej situaciji. Velike mase Amerikancev pa vedo kaj malo o boljševikih.

Polkovnik Thompson je bankir in kapitalist ter zastopa velike industrijske interese. On ni nikak sentimentalca in tudi ne "radikalec". Prišel pa je nazaj s svojega oficijelnega obiska v Rusiji z absolutnimi simpatijami za rusko demokracijo kot je predstavljena sedaj po boljševikih.

Thompson je misli, da bi bila vlada boljševikov idealna vlada za Rusijo ali katerokoli drugo deželo. On pa je mnenja, da mora iz sedanjega dejanske demokracije v Rusiji vzrasti boljša in bolj reprezentativna vlada.

Med tem časom pa je dolžnost Združenih držav pomagati Rusiji v njeni krizi ter ji nuditi prvo čast razumevanja in simpatije. Prva bistvena točka pri tem pa je spoznanje, da ne delajo boljševiki za separaten mir.

— Ko sem prišel pred par dnevi nazaj iz Rusije, — je rekel Thompson, — ter pričel govoriti o tem, kar sem videl in slišal, so mi rekli moji prijatelji: "Kaj, tudi ti si rdeče pobarvan?" — Odgovoril pa sem: Če čutim simpatije do 170,000,000 naroda, ki se bori za svojo prostost in pošteno življenje ter pomeni to biti rdeč, potem pa sem!

Boljševiki žele — miru. Ruski narod želi miru. Vsakdo želi miru. Sedaj pa nastane vprašanje, če je mir edina stvar, ki jo hočejo in če je prva stvar.

Težka krivica proti ruskomu narodu in boljševikom je domnevati, da si le žele miru in da so boljševiki le mirovna stranka. Boljševiki hočejo splošen demokratičen mir.

Z drugimi besedami hočejo boljševiki to, kar hoče — predsednik Wilson in kar mora povsod želeti probujen narod: — namreč splošen mir z Nemčijo, koje vojaška avtokracija je uničena. To je edine vrste mir, ki bo mogel trajati. Ruski narod ve to prav tako dobro kot vsakdo drugi.

Lenin in Trocki bi si ne upala skleniti separatnega mira z Nemčijo. Ruski narod bi tega ne dovolil. Ruski narod si je končno priboril svojo prostost.

Devetdeset odstotkov Rusov je — analfabetov. Skoro noben njih ne lastuje zemlje. Med njimi vlada veliko pomanjkanje. Oni pa vedo prav tako dobro kot katerikoli drugi na svetu, da Rusija ne more ostati prosta z avtokratično Nemčijo kot sosedo. Vsled tega si prizadevajo uničiti nemško avtokracijo.

— Res je, da so sklenili z Nemčijo premirje. Vrše se tudi začasna mirovna pogajanja. Kljub temu pa drže še vedno nemške armade na istočni fronti. Delajo pa še več kot le drže armade tam. Nemški narod vzgajajo k svojim lastnim idealom o prostosti.

— Program boljševikov je bolj smrt za nemško avtokracijo kot pa so zavazniške puške. Pogajanja Lenina in Trockija v sedanjem času, skupno s poslanico predsednika Wilsona na kongres, so storila več kot vsaka druga stvar v vojni, da se vsili nemškemu narodu prepričanje, da se ne bori zase, temveč za svojo avtokracijo in za svoj vojaški despotizem. Le s tem, da se spravi to idejo v nemški narod, je mogoče, da bo mir, ko bo enkrat prišel, stalen mir.

— Če pa nečisto skleniti miru, kaj potem nameravajo napraviti? — se je vprašalo polkovnika.

— Ravno to, kar delajo. Ali ne vidite? Pogajajo se. Prekinejo pogajanja, kadar se Nemci nečisto uklonijo njih-

pogojem ter se zopet pričeno pogajati. Cel čas pa trosijo nad nemški narod svoje ideje o samovladni in demokraciji. Mogoče se bodo pogajali, dokler si pravi nemški narod ne bo zaželel miru ter sprejel resničen mir.

— Seveda jaz zase močno dvomim, da si nemška vlada želi separaten mir z Rusijo kot stoji stvari sedaj. Moralno sem si svest, da Avstrija tega ne želi. Gotov sem, da si Avstrija ne želi onih tisočev vojnih jetnikov v Rusiji, ki niso živeli kot jetniki, temveč kot državljani proste dežele, da bi se vrnil nazaj v Avstrijo z onimi novimi idejami, s katerimi se jih je prepoilo v Rusiji.

Tudi zelo dvomim, da si Nemčija želi nazaj svoje jetnike v Rusiji in sicer iz istega vzroka. Jaz za svojo osebo nimam nikakega sovraštva do Avstro-Ogrske. Prepričan sem, da se bo njena avtokracija zdrobila kakor hitro se od strani železno peto Nemčije. Kakor hitro bodo mogli avstrijski in ogrski narodi izpod avtokratične vlade, bodo tudi to storili. Tudi ne mislim, da je mogoče za vojaško avtokracijo, ki vlada sedaj v Nemčiji, skleniti z Rusijo separaten mir.

Na drugi strani pa sem prepričan, da je pričela demokratična propaganda dejanski posegati preko meja Nemčije, kar se je zahvaliti uplivi, ki ga je ruski narod v stanu izvajati na nemški narod. O tem sem že čul odmeve še predno sem zapustil pred par tedni Rusijo.

Boljševiki so precej dobri agenti za nemški narod, v namenu, da slednji spozna, da se svet ne bori proti njemu, temveč proti njega — avtokraciji.

— Ali ste zapazili, — je nadaljeval, — da niso boljševiki v svojih dokumentih in izjavah uporabili fraze "separaten mir"?

Le ena stvar je, glede katere sem v strahu in to niso boljševiki, temveč drugi ekstremisti. Bojim se "višjih" privilegiranih razredov, ki so vsled revolucije izgubili svojo privilegije.

Ti se niso vdeležili revolucije. Nova vlada ne pripada njim. Izgubili so svoje vsled revolucije, dočim je navadni narod pridobil.

Oni bi prav tako kmalu dovolili Nemčiji zmago v vojni kot ne. Oni bi prav tako kmalu sklenili mir z zmagovito nemško avtokracijo, samo da bi ne bili vladani od delavske vlade v Rusiji. Ti prejšnji "privilegirani" razredi so sicer v veliki manjšini, vendar pa predstavljajo po mojem mnenju vr, iz katerega bi nevarnost separatnega mira lahko prišla.

Mislím, da bo ruska demokracija stalna. Mislím, da bo ruski narod vstajal v vladi. Mislím pa tudi — in brez obzira na to, kdo je sedaj načelnik ruskega proletarijata, — da bi morale Združene države, Amerike podpirati to, kar bodo nekega dne Združene države Rusije.

Stari Rusiji so vladali na samodrški način car in privilegirani razredi, ki so izrabljali 170,000,000 Rusov. Samodršca se je strmoglavilo in nato, za časa vlade Kerenskija in sredine, se je skušalo dovesti do koalicije.

Ideja je bila, naj bi bila dežela obvladana od predstavitev vseh razredov — trgovcev, tvorničarjev, delavcev, kmetov in bankirjev. Številni podpiralci koalijske vlade so bili revolucionarji, a s padcem samodrštva so postali ekstremna desnica v Rusiji. Nekateri njih niso bili zadovoljni z vlado ter pričeli z zaroto proti vladi Kerenskija. Želeli so ustanoviti nekaj, kar se je zdelo veliki masi naroda kot zopetna ustanovitev starega reda.

Po mojem mnenju se je Kerenski preveč podal v roke ekstremni desnici. Z eno besedo se je neprestano kovarilo proti njemu in končno tudi strmoglavilo. Strmoglavila pa ga je ekstremna ali skrajna levica in sedaj — predstavlja le ta skrajna levica rusko vlado.

Sedanja ruska vlada je vlada — delavcev. To je vlada večine in ker je tudi naša vlada ona večina, ne vidim vzroka, zakaj bi ne podpirali ruske vlade.

Ob istem času pa je očitno, da se je izpustilo ono bistveno točko dobre vlade. Vlada delavcev je vlada večine. Ta vlada je demokratična, vendar pa ni bistveno — reprezentativna.

Brez dvoma bo s potekom časa tudi središče bolj zastopano v vladi. Dežela bo spoznala, da potrebuje v svoji vladi tako delodajalce kot uslužbence. Rusija je sedaj v prehodnem štadiju. Iz sedanjega stanja stvari je treba v teku časa izdelati redno demokracijo. Če se tega ne bo izvršilo, potem — naj Bog pomaga svetu!...

— Če se nam poroča iz Rusije, da daje predsednik Wilson izraza vojnim ciljem boljševikov, — je nadaljeval polkovnik, — potem pomeni to za nas, da deli Rusija ameriške vojne cilje. Za nas je velika stvar spomniti se na to.

— Kaj pa mislite, da potrebuje Rusija od Amerike? — Simpatije v prvi vrsti in nato čevljev. — je odgovoril. — Spomladi bo 50,000,000 Rusov, ki bodo brez čevljev. Nemogoče je namreč dobiti sedaj v Rusiji čevlje. Nekateri vojaki v zakopih so imeli v preteklem septembru ovite svoje noge v — slamo. Ko bodo ljudje, ki imajo sedaj še čevlje, slednje ponosili, ne bo nobene odpomoči, razen če priskočimo mi na pomoč.

Rusija potrebuje tudi — mleka. Rdeči križ je poslal že velike zaloge kondenziranega mleka, a še več ga se potrebuje. Med 210,000 otroci pod sedmimi leti v Petrogradu jih je 60,000, za katere ni mogoče dobiti mleka.

Dočim pa čutim, da potrebuje Rusija simpatij Amerike ter bo tudi pozneje potrebovala naše pomoči, da ustanovi stalno vlado, — ne verujem, da bi bilo potrebno za sedaj pošiljati tjakaj še nadaljne komisije.

Ni res, da se zalog, katere se pošlje v Rusijo, ne dostavi ali da ni varno pošiljati tjakaj take zaloge. Danes sem dobil kablagram od enega izmed delavcev Rdečega križa v Rusiji in ta poroča, da je ravno odšel vlak 21 vozov v smeri proti Rumunski in da je vlak celi čas vozil pod garancijami vlade boljševikov.

Ni resnica, da je vlada boljševikov neurejena, — vsaj v kolikor sem bil jaz v stanu opaziti jo. Potoval pa sem prilično po celotni Rusiji. Nikjer nisem videl kakšne nastane

Novice.

Nemška moka za Avstrijo.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 28. januarja. — "Zeitung am Mittag" v Berlinu piše, da so se med nemškim in avstrijsko-ogrskim prehranilnim uradom končala pogajanja, po katerih je Nemčija dala Avstro-Ogrski na razpolago 5500 ton moke pod pogojem, da dobi vrnjeno sredi marca.

Če se moka do tedaj ne vrne, bo Nemčija dobila koroze v množini 14 odstotkov pošiljate moke.

Nemška poštna zveza.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Mexico City, 28. januarja. — Med Mehiko in Španijo je direktna poštna zveza s pomočjo španskih poštne parnikov. Na ta način je nemški poslanik v Mehiki v stalni zvezi s svojo vlado, kajti njegova oficijelna pošta se pošlje naprej s podmorskimi čolni, ki imajo svoje baze ob španskem obrežju ob Atlantiku in Sredozemskem morju.

Domneva se, da druga poročila iz Združenih držav pridejo v Nemčijo skozi Mehiko in Španijo. Pred časom so postali ameriški uradniki v Mehiki pozorni na pošiljate nezgorljivih blagajn, ki so prišle v Vera Cruz iz Združenih držav po vodi. Ko so odprli blagajne, so našli, da so bile napolnjene s predmeti, katere v Nemčiji zelo potrebujejo. Bilo je dovolj povoda, da se je domnevalo, da so te stvari določene za prevoz v Nemčijo.

Vojni svet v Parizu.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Pariz, Francija, 28. januarja. — Ministrski predsednik Lloyd George, V. secunt Milner, član angleškega vojnega ministrstva, laški ministrski predsednik Orlando in laški vojni minister general Alfieri so nočjo prišli iz Londona v Pariz, kjer se bo pričela plenarna seja vrhovnega vojnega sveta.

Odstop ogrskega ministra.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 27. januarja. — Kakor pravi neko poročilo iz Budimpešte, je kralj Karol sprejel resignacijo ogrskega ministra in je ministrskega predsednika Wekerleja poveril s sestavo novega ministrstva.

Ranjeni general Wood.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Pariz, Francija, 29. januarja. — Prišla so le kratka poročila, da je bil ranjen generalni major Wood ameriške armade, ko je bil na obisku na francoski fronti. General Wood je bil ranjen v drobci nekega topa, ki se je razletel, ko so ga prelojavali. Njegove rane na levi roki niso nevarne, vendar pa so ga prepejlali v bolnišnico.

Vojne vesti.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Pariz, Francija, 29. januarja. — V Alzaciji se je sovražni napad na naše postojanke pri Schoenholzu popolnoma ponesrečil. Sovražnik je pustil v naših rokah ujetnike. Na ostali fronti je bilo artiljerijsko streljanje.

London, Anglija, 29. januarja. — Tekom noči smo odbili sovražni napad v bližini Arleux-en-Ghelle. Sovražna artilerija je bila zelo aktivna v okolici Monchy-le-Preux.

Ena naša patrola severovzhodno od Ypresa se ni vrnila.

sti na kateremkoli mestu in nikjer prizora, ki bi vzbujal strah, da se bo pričela "vlada mopa".

Edina stvar, katere se bojim, je povratek k avtokraciji in tega se boji tudi ruski narod, ki je zelo prijazen ter potrpežljiv. Kornilova ustaja je pričarala pred oči Rusov "moža na konjskem hrbtu" ter je vse kazalo, da se bo vrnila Rusija v stanje sužnjosti.

Vsled tega so vsi naenkrat postali radikalni! Partija Rdečega križa, koje eden načelnikov je bil Thompson, je potovala v privatnem vlaku prejšnjega ruskega carja.

V svojem domu pa je dobil polkovnik dobrodušni priimek "Boljševik z Wall Streeta".

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1906.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Bx 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRAŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Bix 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikačji se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljate, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse priporočila pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne boče oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Virginia, Minn.

Marija Unnovič, stara tri leta, hčerka starišev Pavel Unnovič, je umrla vsled pljučnice.

MORNARICA POTREBUJE KUHAJE.

Ali znaš kuhati?

Mornariška rezerva te potrebuje.

Mornariška rezerva potrebuje takoj 500 kuharjev ter pomagače med 18 in 58. letom starosti. Dobiti se morajo takoj. Potreba je nujna.

Sprejemajo se tuji prijateljski skrižari, ako imajo prvi papir in so vojaško obvezni z nizkimi številkami. Vprašajte na

280 Broadway, New York City, ali pa v kateremkoli nabornem uradu po vseh Združenih državah.

Služba v mornariški rezervi preneha z mirom. (29-31-1)

Prof. dr. Mullin

Zdravnik - špecialist za Slovence.

411 - 4th Avenue,

nasproti pošte

Pittsburgh, Pa.

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iščem tudi JANEZA TURKA, ki je bil pred tremi leti v Indianapolisu, Ind. Prosim enjene rojake, če kdo ve za naslov katerega, da ga mi naznači, ali naj se pa sama oglasi. — Martin in Frank Fink, Box 70, Yukon, Pa. (29-31-1)

Iščem svojega popolnopravnega prijatelja JANEZA FINKA. Doma je iz vasi Vrehe pri Dolu št. 6, fara Stopiče pri Novem mestu. Pred 13. leti je bil nekje v Sarmer, v okolici Irwina, Pa., in odtam je neznan kam odšel. Nadalje iš

"Afera Zabern."

(Iz knjige JAMES W. GERARDA, prejšnjega ameriškega poslanika v Berlinu.)

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

V letih 1913 in 1914 se je dogodila serija dogodkov, ki so znani kot Zabern afeta, in duh, ki se je pokazal pri tej aferi, je po mojem mnenju pospešil vojno. Pri tej aferi je vse kazalo, da je nemški narod končno odprl svoje oči, da se vsaj nekoliko odpomore od paničnega strahu pred sosedi, vsled katerega se je nemški narod podvrget aroganci in nasilju vojaške kaste.

Takrat je bil že skoro pripravljen, da se demilitarizira, kar seveda ni ugaljalo podpornikom kaste, sistema, armade in Hohenzollerneev.

To pisanje na zid, vsebovano v besedi Zabern, delovanje socijalnih demokratov in njih rastoča predrznost, vse to so bila svarila za avtokracijo glede nje pojemažice sile in ravno raditega je jadrjala avtokracija proti vojni — kot dobremu zdravljenu potom puščanja krvi.

Prusija, ki je vsilila svojo voljo ter svoje metode glede misli in življenja celi ostali Nemčiji, je brez dvoma vojaški narod.

Pred več kot 125 leti je rekel Mirabeau, veliki francoski govornik in pričetku francoske revolucije:

— Vojna je narodna industrija Prusije.

Pozneje je pripomnil Napoleon, da "se je izlegla Prusija iz kanonske kroglice" — in malo pred francosko-prusko vojno, leta 1870 je sporočil francoski vojaški atašej svoji vladi, da "imajo druge dežele armade, da pa ima v Prusiji — armada deželo".

V resnici pa je plemenitaški stan v Prusiji posestnik armade. Častniki stopajo v armado na dva načina: ali potom vpisa v polk, najprej kot navaden vojak, ki pa hitro avanzira na stopnjo podčastnika ali pa potom vstopa v kadetne šole, kjer je deležen dveletne vzgoje, nakar se ga prideli polku kot kadeta.

Častnik pa more postati le potom privoljenja vseh častnikov v polku. Z drugimi besedami rečeno je vsak polk kot kak klub.

Ta sistem je praktično omejeval profesionalne častnike na razred plemenitastev. Niso redki slučajji, da je najti v kakem polku častnike, kojih predniki so bili častniki v istem polku pred 200 leti ali še preje.

Poleg teh profesionalnih častnikov pa je najti še rezervne častnike, ki se rekrutirajo iz enoletnih prostovoljcev. Te rezervne častnike se vpokliče v manevre in seveda tudi v vojno.

Dasiravno v civilni službi lahko ti častniki polagoma napredujejo in na ta način je postal prejšnji nemški državni kancelar Bethmann-Hollweg brigadni general in Jagov major. Bavarska armada, ki je v gotovem smislu neodvisna od Prusije, je zragjena po istem sistemu.

Skozi leta so se armadni častniki, dejansko v službi ali rezervni, zelo oholo vedli napram civilnem prebivalstvu. Večkrat, dočim sem bil v Nemčiji ter čakal v vrsti pri kaki blagajni, se je postavil kak častnik pred vse druge in sicer brez protesta od strani teh.

Ob neki priliki sem šel k dirkam v Berlinu s svojim tastom ter kupil rezerviran sedež. Dočim sva si ogledala vala konje med dirkami, sta sedla neki pruski častnik in njegova žena na najina prostora. Na to sem opozoril nekakega odkazovalca sedežev, a rekel mi je, da si ne upa reči pruskemu častniku, naj zapusti moj prostor. Šele ko sem pozval glavnega odkazovalca ter se izkazal kot poslanik Združenih držav, sem bil v stanu dobiti nazaj svoj sedež.

Večkrat se je zgodilo v Nemčiji, da so častniki po malenkostnemu sporu s civilisti posekali civilista s sabljo. Vse to in slabo postopanje z vojniki je ustvarilo v Nemčiji duha nasprotovanja ne le proti armadi, temveč proti celemu pruskemu militarističnemu sistemu. Celo stvar pa se je spravilo do vrhunca vsled takozvane Zabern afere.

Alzacija in Lotaringška sta se nahajali v kaj čudni poziciji v političnem ustroju Nemčije izza okupacije dežel leta 1871. Te dve deželi se je smatralo za skupno last celega nemškega cesarstva ter ju ni anektirala nobena izmed nemških držav.

Vladal jima je cesarski podkralj z neke vrste kabinetom. Obstajala je tudi zakonodajna zbornica, obstoječa iz dveh hiš, kojih prvo je volil narod, dočim je obstajala druga iz zastopnikov mest, vseučilišč, cerkva in tako dalje in deloma iz članov, imenovanih od cesarske nemške vlade. Podkralja in kabinet je imenoval kajzer v njegovi lastnosti kot suveren provinc.

Do 31. maja leta 1911 nista imeli ti dve deželi nika-ke lastne ustave in vlado je urejeval takozvani zvezni svet, prav kot regulira teritorije Združenih držav kongres in predsednik. Leta 1911 pa sta dobila Alzacija in Lotaringška ustavo ter sta bili zastopani v zveznem svetu.

Simpatije Alzacije in Lotaringške za Francijo so se še povečale radi politike številnih nemških podkraljev — Manteufel, princ Hohenlohe, grof Wedel, — ki so nastopili okrutno proti domačemu prebivalstvu.

Cesarska vlada je razvila velike industrije, posebno predilno in premogarsko. Industrijalno prebivalstvo, osredotočeno v Muehlhausen, pa je bilo skozi in skozi socijalno-demokratično. Boljše stoječi razredi so bili spojeni s Francijo z družinskimi in verskimi vezmi.

Meščanski razred je ostal mlačno protinemški, ali bo lje rečeno proti-vladni in sicer iz istih vzrokov, dočim je nasprotoval delavski razred vladi iz socijalnih in ekonomskih vzrokov. Kmečko prebivalstvo, ki se ni dosti brigalo za politiko, je bilo za Francijo.

Atmosfera je bila vsled tega dobro pripravljena za bodoči vihar.

Zabern, ali francoski Saverne, je majhno mesto, ki

šteje nekako 9.000 prebivalcev. Mesto ima krasno lego ob vznožju Vogezov in na bregovih Ren-Marne kanala.

Garnizija je obsegala štab in dva bataljona 99. infanterijskega polka, katerima je poveljeval von Reuter. Eden izmed častnikov je bil poročnik Forstner, 20-letni mladenič, kojega otročja zunanost je izzivala zasmehovanje šolskih otrok ter delavev v bližini nahajajočih se tovarn.

Postalo je znano, da je ta mladi častnik zasramoval francosko zastavo ter nazival alzaške rekrute z "Wackes", kar bi se lahko prevedlo z izrazom "Butičnik". Nadalje se je izvedelo, da je obljubil svojim vojakom nagrado desetih mark za vsakega, ki bi v slučaju nemirov ustrelil kakega socijalnega demokrata.

Forstner je nadalje svaril svoje ljudi pred francoskimi agenti, o katerih so trdili Nemci, da zavajajo Alzacane za vstop v francosko legijo tujcev. Pri tem je Forstner najbrž rabil izraze, ki niso prijetni francoskim ušesom. Priznal je, da je rabil izraz "Wackes" in sicer kljub prepovedi od strani poveljujočega generala, vsled česar je bil kaznovan z večdnevno ječo.

Vse to se je kaj hitro razneslo med civilno prebivalstvo. Dva časopisa v Zabernu sta prinesla ostre članke proti Forstnerju. Razburjenje je naraščalo in prišlo je do demonstracij proti častnikom, posebno pa proti Forstnerju. Končno so dozorele stvari toliko, da je naprosil polkovnik Reuter ravnatelja Mahlerja, načelnika civilne administracije, naj napravi končno red, kajti v drugačnem slučaju bi moral on sam vzeti stvar v roke.

Mahler pa je hladno odgovoril, da ne vidi nobene potrebe vmešavati se v posle prebivalstva, ki ljubi mir ter sluša postavo.

Dne 29. novembra 1913 se je zbrala velika množica pred vojaškimi barakami. Polkovnik Reuter je poslal poročnika Schad, naj razprši civilno prebivalstvo. Vojniki so vzpizorili naskok ter pogladi množico preko trga v neko stransko ulico, kjer so aretirali petnajst ljudi, med njimi predsednika, dva sodnika in državnega pravdnika višjega sodišča v Zabernu, ki so ravno prišli iz sodniškega poslopja ter se pomešali med množico.

Te se je pozneje izpustilo. Ostale aretirane pa se je zadržalo preko noči v kleti barak.

Poročilo o tem dogodku je vzbudilo po celi Nemčiji veliko razburjenje. Dignili so se glasovi proti militarizmu in to iz vzrokov, ki niso bili socijalno-demokratični.

Polkovnik Reuter in poročnik Schad, ki sta prišla pred vojno sodišče, ker sta ukazala četam, naj nastopijo proti civilnemu prebivalstvu, sta se sklicevala na prusko postavo iz leta 1820, v kateri se določa, da mora prevzeti v kakem mestu, trgu ali vasi največji poveljujoči častnik avtoriteto, ki se navadno nahaja v rokah civilne vlade, če bi iz tega ali onega vzroka civilna administracija zanemarjala svoje posle.

Oba se je oprostilo na podlagi, da sta postopala soglasno z določbami te postave.

Razburjenje po Nemčiji pa je postalo iz različnih vzrokov še večje. Kajzer se je v teh kritičnih dneh mudil v Donaueschingen, na posestvu svojega prijatelja, princea Fuerstenberga ter se zabaval na vse mogoče načine.

Seveda se je vse to priredilo, še predno je kdo sanjal, da bo prišlo do nemirov v Zabern in komaj je bilo pričakovati, da bi kajzer spoznal resnost situacije.

To dejstvo samoposebi pa je napravilo zelo slab utis. Cesarica sama je odredila poseben vlak, da ga osebno prepriča o potrebi njegove navzočnosti v Berlinu.

Novo imenovani vojni minister Falkenhayn je odšel v Donaueschingen, kjer se mu je pridružil von Deimling. Ta akcija je poslabšala položaj, kajti sklepalo se je, da hoče kajzer slušati le vsvet vojaških dostojanstvenikov.

Nenadna smrt von Hulsena, ožjega prijatelja kajzerja, tekom nekega banketa v Donaueschingen, je dala celomu razvoju stvari tragičen kolorit in posledica je bil odstop kajzerjevega namestnika v Alzaciji, Wedela. Vsled tega se je čutilo, da je zmogala vojaška stranka in boju z civilnimi oblastmi.

Zabern, kamor se je poslalo nekega generala, se je pričel pomirjati. Kancelar se je komaj vrnil iz Donaueschingen v Berlin, ko je nek drugi dogodek vznemiril Nemčijo.

Pri nekem pohodu skozi neko vas v bližini Zabern, je imel poročnik Forstner spor z nekim hromim čevljarjem ter ga pobil s sabljo.

Tri nemške stranke, centrum, liberalci in socijalisti, so vložili v državnem zboru interpelacije glede dogodkov v Zabern. Na interpelacije je odgovoril kancelar v obrambo vlade. Ker pa je imel neke družinske težkoče, je njegov govor zelo slabo izpadel.

Neugodni utis je bil še povečan, ker je takrat prvič prišel v državni zbor novi vojni minister Falkenhayn. Že itak ogorčeni poslanci so postali še bolj vspricho govora vojnega ministra.

Z ostrimi, poveljujočimi besedami je izjavil, da so vojaški častniki le storili svojo dolžnost in da se niso dali motiti od častnikarskih agentov in histeričnih oseb. Rekel je, da je Forstner zelo mlad častnik, katerega se je ostro kaznovalo, da pa potrebuje dežela take vrste častnikov.

Takoj po tem govoru je izjavila napredna stranka, da odposlanci naroda ne odobravajo stališča kancelarja. Drugi dan pa je kancelar izjavil to, kar je mislil povedati prejšnji dan. Povedal je, kaj je dosegel v Donaueschingen; da je izdal kajzer kabinetno povelje, v katerem izjavlja, da se morajo držati oblasti postav, da se bo kaznovalo vse krivce, da se je odstranilo iz Zaberna 99. polk in da se je postavil iz leta 1820 razveljavilo za Alzacijo in Lotaringško.

Ta drugi govor kancelarja je napravil boljši utis, a prišel je prepozno, da bi preprečil glasovanje, ki je izpadel neugodno za vlado.

Tako so šle stvari naprej ter se končale z odstopom namestnika Wedela ter državnega tajnika von Bulacha. Brez vsakega dvoma je, da je ta Zabernska afeta ter stališče celega naroda zelo vznemirila vojaško stranko.

Ta afeta je bil mogoče končni faktor, vsled katerega so se zagovorniki starega vojaškega sistema v Nemčiji odočili za — evropsko vojno. Dočim so preje pri odgode-nju državnega zbora odšli socijalisti iz dvorane, ko se je nazdravilo kajzerja, so pri odgode-nju dne 24. maja 1914 ostali na svojih mestih, a niso hoteli niti vstati, niti nazdraviti kajzerju.

Predsednik državnega zbora je takoj opomnil socijaliste na nedostojnost, ki so jo baje zagrešili, a socijalisti so klicali nazaj, da je to njih lastna zadeva.

To je zelo vznemirilo kajzerja ter ga dovedlo, da je privolil v — vojno.

Pisma iz ujetništva.

Brijanski Zavod, Rusija,
20. oktobra 1917.

Cenjeni g. urednik!
Spodaj podpisani Vas vljudo prosim, da ponatisnete to pismo v cenjenem listu "Glas Naroda". Podpisani najsrčneje pozdravljamo vse sorodnike, prijatelje in znanee širom Amerike ter jim naznanjamo, da se nahajamo v ruškem ujetništvu. Prosim, da nam nam pišejo, ko bodo to pismo čitali, ali pa naj jih opozore drugi na to, če bi slučajno ne čitali sami tega. Godi se nam pri najboljšem koncu najslabše.

S prisrčnim pozdravom na vse sorodnike, prijatelje, znanee ter druge rojake in rojakinje.

Prosim pred imenom pisano številko tudi pri naslovu zapisati.

No. 1308. Franc Koncila, doma iz Podgrada pod Ljubljano.

No. 1310. Ivan Mesojedec, doma iz Udja pri Grosuplju na Dolenjskem.

No. 221. Josip Robas, Cerklje pri Kranju, Gorenjsko.

No. 1350. Ivan Tušaj, Cerkljo pri Toimnu.

No. 225. Franc Stepančič, Tem-nica na Krasu.

No. 1380. Franc Ušaj, Vrtoč, pošta Črniče.

Prosim odzivov na naslov: Stev. in ime, Brijanski Zavod, Ekaterinostav, Rusija.

Sulmona, Italija,
26. dec. 1917.

Cenjeni g. urednik!
Podpisani Vas vljudo prosim, da objavite sledeče vrstice v Vašem listu:

Josip Bartol, doma iz Loskega potoka na Dolenjskem, iščem svojega bratrance Johna Knava. Dosedaj mi ni bilo mogoče dobiti pravega naslova od njega, zato ga prosim, da mi piše, ali pa če kateri izmed cenjenih rojakov ve kaj o njem, da mi sporoči na sledeči naslov:

Josip Bartol, prigonjeno di guerra, Caserma Umberto I., Italia.

Mogoče se se nahaja v Ameriki kateri izmed mojih prijateljev in znaneev, zato prosim vsakega, da mi kaj piše. Pozdrav vsem rojakom in rojakinjam širom Ame-rike.

Kojaki naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdravstvenih državah.

Ameriška armada.

Letos se bo odpejalo v Evropo poldrug milijon vojakov. — Vojni tajnik odkrije nekatere tajnosti, katere je prej vlada vedno prikrivala. — Nikdar se ni bila vsvarjena tako velika armada in z vsem preskrbljena, kakor bo armada Združenih držav. — Zavezniki nas bodo preskrbeli s topovi.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 29. jan. — Danes je vojni tajnik Newton D. Baker predložil vso vladno zadevo glede vodstva vojne.

Odgovoril je na napade senatorja Chamberlaina, ki je dolžil, da se se vojne priprave ponesrečile; v svoji izjavi podaja jasno sliko o tem, kaj vse je vojni departament storil ter kako je bilo urejeno in zakaj je bilo tako storjeno, pripoveduje, kako uspešni so bili doseženi ter je dal obljube za bodočnost.

Štiri ure je vojni tajnik govoril pred zastavevanjem, katerega je pripravil senatni odbor za vojaške zadeve. V tem času je govoril od 35 do 40 tisoč besed. Izognil se je vsake tendence, da bi povedal kako osebno mnenje o delovanju svojega departamenta, ter je pustil, da so zaključevali drugi s pomočjo dejstev, katere je navedel, in s pomočjo mnenja izvedencev.

S svojim govorom je dosegel višek važnosti, ko je izjavil, da leži važnost ameriškega pripravljanja in vdeležbe v dejstvu, da moramo imeti kmalu v tem letu pol milijona vojakov v Franciji, proti koncu leta pa več kot poldrug milijon pripravljenih za fronto; morali bodo biti dobro izvežbani in popolnoma opremljeni ter pripravljeni prenašati de-la svojega bremena.

Važno za vsakega.

KADAR želite izvediti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev ali znaneev,

KADAR želite prodati posestvo, farmo, lote, hišo, pohištvo, trgovino itd.

KADAR želite objaviti krst, ženitve, žalostinko itd.

KADAR želite dobiti delavce ali pomoč v gospodinjstvu itd.

KADAR želite dobiti delo za sebe ali svojega prijatelja ali znanca,

KADAR želite objaviti društvena naznanila,

RABITE VSELEJ "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA" dobite v vsaki slovenski na selbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasici v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"GLAS NARODA" je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni slovenski list na svetu.

"GLAS NARODA" je rasposlan na leto v štirih in pol milijona (4.500.000) iztisih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

CENE SO SLEDEČE:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane \$1.00	Enkratno iskanje dela stane \$0.30
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. stane \$1.00	Enkratna objava ženitve ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane \$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00	Enkratno društveno naznanilo stane \$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglasih. Naročilom je poslani vselej tudi denar.

NASLOVITE NA:

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Rojaki, vpošteevajte naše geslo, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vsepovsod dovolj.

Rojakom svetujemo, kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepričajo če je oglas v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ga ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

Maksim Gorki.

000

Revolucionarnega duha, ki je Rusije. Prinašamo cel izpisek, ker zavel p. cel. Rusiji, pripisuje ruska vlada v veliki meri Maksimu Gorkemu in njegovim spisom, ki se sedaj čudovito razširjajo po Rusiji.

Delovanje Gorkega ni nič drugega kot krepak protest proti življenjskim razmeram Rusije, njegove rodne zemlje. On je ašel vse sile, da potrese to zemljo, da se začne sramovati socialnih ran in madežev, ki jih je on začel neusmiljeno odkrivati. On slika, da s svojim slikanjem izliva togo, da je Gogolji, samo manj jasen, manj miren: to je besni Gogolji. Gorkij ni samo revolucionar, on je nihilist. Pred radikalnim nihilizmom Gorkega ne najde milosti nobeno načelo: liberalni doktrinari vedo marsikaj o tem. Oni so najprej pritrjevali strupenim izlivom tega zagnanega srca, a on zdaj podira brezobzirno vse ideje in stare bogove. Njemu niti najliberalnejši časniki ni človek, ampak — "tur" na telesu človeštva. Po njegovem mnenju so vsi teoretiki enako malo vredni: univerzalno sredstvo novih empirikov mu ne daje več zaupanja do stare, zakonite medicine. On se ne da več vklopiti v "v. verige svobodne misli". O tisku in o njegovih dobrotah govori Gorkij z divjim posmehom. — "Začela se je kri v ruskih lju deh, zmešala se je in se pokvarila a iz slabe krvi so se rodili vsi ti književniki — časnikarji — ljuti farzeji...."

Ježov, pokrajinski časnikar, razlaga Gorkijevo svojo obrt: — Skupaj s Fomom se je vlačil do pozne noči po klubih, gostilnah in restavracijah, povsod iščeč materijala za svoje prisateljevanje, katero je imenoval "krtačo za snaženje družabne zavesti". Cenzorja je imenoval "stražnika zopet razširjanje resnice in pravice v življenju". Liste je klical "zapeljivce, ki se pečajo s tem, da seznanijo občinstvo s škodljivimi idejami" in svoje delovanje v njih — "prodajanje duše v detaljih" in "navdušenje k uporabi zoper božje narobe". — Tabula rasa, novosti za vsako čelo, dejanja moške in stajna namesto ideološke kaše, s katero polnijo profesorji družabnega poboljševanja ruski židov: to je, kar hoče Gorkij. Toda — kako si misli on revolucijo in česa pričakuje od nje? — Poslušajte starega trgovca Majakina, ki je naslikan v "Fomu Gordjejevem" kot vzgled poučenega in praktičnega duha, o svojem familiarnem, malo sirovem načinu pripoveduje Majakini svoje misli o bodočnosti list.

000

Ofenziva na morju.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 28. januarja. — Amerika z vzgledom in nasvetom sili Anglijo na večjo agresivnost mornariške politike, tudi če bi bila zvezana z riziko, ki bi se pa mogla izvesti vsled velikanske premoči zavezniške in ameriške mornarice.

Nastala je največja potreba, da se podvzamejo pomorske akcije proti sovražniku.

Zavezniško brodarstvo, vojno kakor trgovsko, ima v Sredozemskem morju velike izgube. Največja nevarnost za zavezniške v Sredozemskem morju je avstrijska podmorska postojanka Pulj. Lahko pa se napade z vsemi znaki uspeha.

Rušileci v Atlantiku in Severnem morju imajo dobro izkušnjo. Bili so uspešni. Pokazali so se za neobhodno potrebu, vendar pa niso še pravo sredstvo proti podmorskim čolnom, kajti navzlic temu, da so se pokazali kot največji smrtni sovražniki podmorskih čolnov in da se je število ujetih ali uničenih podmorskih čolnov povečalo, se ne more reči, da se je skupno število podmorskih čolnov, katere je imela Nemčija, zmanjšalo in da se je uspešnost podmorskih čolnov v uničevanju z operacijami rušilcev znižalo do varne točke.

Nemški podmorski čolni se morajo napasti v njihovih bazah.

Izkušnje so pokazale, da je nevarno zavlačevati druga sredstvo v upanju, da se najde proti podmorskim čolnom sredstvo, ki bi se moglo porabiti proti njim na morju.

000

Imel sem sen.

Imel sem sen: kjer tihi vrt dehti in med cipresami šume valovi, tam stala si kot lilije. snegovi, ko v jutru solnce ji odpre oči.

V lase si ptela rož škriatno kri: tako se v dalji venčajo vrhovi, ko čudotvoren sen ob zarji novi od zvezd bleščajo v nedolgih dneh.

In spev zvenel je — tvoje sen mila — dosti — poln hrepenenja, svetih poln skrivnosti — od tvojih ust do mojega srea.

In vse umel sem: tajni šum potoka in solnčni soj nebesnega oblaka in v mehkem ti pogledu bleščala solca.

Štiri ladje potopljene.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 29. januarja. Poročila se, da so bili potopljene angliški parnik Cork, francoski transportni parnik Drome in ribiška ladja Karbihan.

Parnik Cunard družbe, Andanija, o kateri so poročali včeraj, da je bila torpedirana toda ne potopljena, se je potopila.

Pri vsem tem je izgubilo 54 ljudi svoja življenja.

Drome in Carbihan sta zadela 23. januarja na mine v bližini Mar-seja ter sta se potopila. Vtonilo je 40 čeb. Nesreči sta se pripetili skoraj ob istem času in skoraj na istem mestu.

Druge mine so opazili aviatiki nakar so jih odstranili parniki, katerih naloga je odstranjevanje mine.

Ko je potopil torpedo dublinsko ladja Cork, ki je imela 1279 ton displacementa, je izgubilo življenja 7 potnikov in 5 mornarjev.

Potniki so bili zaviti v plahte. Izdano ni bilo nobeno varnostno znamenje.

Preživeli so se izkrcali na zapadni obali Anglije.

Danes se je doznalo, da se je potopil parnik Cunard črte, Andanija, v nedeljo zjutraj ob irski obali, ko je poskušal, ves poskodoval, dospeti v pristanišče.

Dva moža posadke sta bila ubita, ko je bil parnik torpediran.

"Goeben" je rešen.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Berlin, Nemčija, 28. januarja. — Oficijsko se naznanja, da je bila turška križarka "Sultan Yavuz Selim", prejšnja nemška križarka "Goeben", splovljena in je odplula v Dardanele.

London, Anglija, 28. januarja. Angleško oficijelno poročilo, ki govori o "Sultanu Selimu", pravi: — "Od zadnjega poročila je slabo vreme oviralo naše operacije proti "Goebenu", toda vzporednih je bilo več poletov in metali so na "Goeben" bombe in na artilerijske postojanke pri Gaba Tepa. V nedeljo popoldne je bil "Goebenov" položaj neizpremenjen.

"Selim" je pred 10. dnevi nasel v Dardanelah, potem ko je zadel ob mino, ko je bežal pred angleškimi bojnimi ladjami. Sestrska ladja "Midullu", ki je bila prej nemška križarka "Breslau", se je ob istem času potopila, ko je zadel ob mino.

Sami-bej.

Umrli je Albanec Sami-bej Fraseri. Bil je leksikograf in publicist. Zaposlit je avtobiografijo, v kateri piše, da je bil rojen leta 1850. v Albaniji v vasi Fraser. — Že v zgodnji mladosti je izgubil starše.

Ljudsko šolo je končal v rodni vasi, potem je šel v Janino, kjer je preživel sedem let v neki grški šoli. Delavni in inteligentni Sami-bej je govoril dobro arabski, perzijski, grški, italijanski in francoski jezik. Zato so mu izročili važno službo v Tarabulzu in v Carigradu.

Umrli je kot glavni tajnik vojne komisije v Ildizu. Ob prostem času je pisal članke za turške liste, prevajal je iz francoskega na turško in je osnoval tudi list "Sabah", ki ga je pa izdal samo eno leto. — Glavna njegova dela, ki mu bodo krasila ime so: turško-francoski in francosko-turški besednjak, ki je doživel že več izdaj, ter turški besednjak za geografijo in zgodovino z naslovom: "amus-ul-Alam".

To je ozekovno delo, obstoječe iz šestih zvezkov velikega formata s pet tisoč stranmi. Pri sestavljanju tega dela je rabil kakor sam piše, dala osemdesetih arabskih pisateljev, deseterih francoskih in ene a grškega. — Ko so Turki preli-vali kri v Armeniji, je napisal članek za "Temps", ki je vzbudil senzacijo v turških krogih, in dasi se je podpisal s polnim imenom, je vendar ostal živ in je delal še nadalje mirno in svobodno.

Maksimilijanov tajnik je umrl.

Berkeley, Cal., 28. januarja. — Hermann G. Schwesinger, ki je bil tajnik cesarja Maksimilijana, ko je vladal v Mehiki, je umrl na svojem domu, star 78 let.

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVLJENA

5. JULIJA 1908

INKORPORIRANA

27. OKTOBRA 1908

WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

Glavni sedež: Denver, Colorado.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: JOSEPH PRIJATEL, 5232 Wash. Street, Denver, Colorado. Podpredsednik: ANTON VODIŠEK, 424 Park Street, Pueblo, Colorado. I. tajnik: FRANK SKRABEC, R. F. D., Box 17, Stock Yard Station, Denver, Colorado.

II. tajnik obnem zapisnikar: J. CANJAR, 4422 Grant St., Denver, Colo. Blagajnik: JOE VIDEČEK, 4485 Logan Street, Denver, Colo. Zaupek: JOHN PREDOVICH, 4837 Washington St., Denver, Colo.

NADZORNI ODBOR:

1. nadzornik: JOHN GERM, 316 Palm Street, Pueblo, Colorado. 2. nadzornik: FRANK HENIGSMAN, 1230 Berwind Ave., Pueblo, Colo. 3. nadzornik: MIHALJ KAPSCHE, 508 N. Spruce, Colo. Springs.

POROČNI ODBOR:

1. poročnik: PETER MEDOŠ, Route 8, Box 106, Pittsburgh, Kansas. 2. poročnik: JOHN HOČEVAR, 614 West Chestnut St., Leadville, Colo. 3. poročnik: JOHN JAKŠA, Box 272, Louisville, Colorado.

VRHOVNI ZDRAYNIK:

Dr. R. S. BURKET, 4487 Washington St., Denver, Colo.

URADNO GLASILO:

GLAS NARODA, 82 Cortlandt Street, New York, N. Y. Vse denarne nakaznice in vse uradne stvari se pošiljajo na gl. tajnika, pritožbe na predsednika gl. nadzornega odbora, prepisne zadeve pa na predsednika glavnega poročnega odbora.

IMENIK URADNIKOV KRAJEVNIH DRUŠTEV SPADAJOČIH K ZAPADNI SLOVANSKI ZVEZI V DENVER, COLO.

Društvo sv. Martina, št. 1 v Denver, Colo. — Predsednik: John Cesar; tajnik: George Pavlakovich, 4717 Grant St.; blagajnik: John Predovich. — Seja se vrši vsakega 15. tega v Sv. Jakoba dvorani na Logan St. — Vsi v Denver, Colo.

Društvo Slovan št. 5 v Pueblo, Colo. — Predsednik: Anton Kočevar. — Tajnik: John GERM, 316 Palm St. — Blagajnik: John Koltzman.

Društvo Zapadni Junaki št. 4 v Midvale, Utah. — Predsednik: Frank Kastele; tajnik: Frank Mishmash, Box 211; blagajnik: Ignac Mishmash. Seja se vrši vsakega 16. v mesecu. Vsi v Midvale, Utah.

Društvo Planinski Bratje, št. 5 v Leadville, Colo. — Predsednik: Adolf Anžić; tajnik: John Hočevar 507 W. 2nd St.; blagajnik: Frank Zaitz. Seja se vrši vsakega 11. v lastni dvorani na 527 Elm St. v Leadville, Colo.

Društvo Zvon št. 6 v Colo Springs, Colo. — Predsednik: Joe Kapsch; tajnik: Michael Kapsch, 508 N. Spruce St.; blagajnik: Frank Klum. — Seja se vrši vsakega 12. v mesecu v Slovenskem domu v Colo Springs, Colo.

Društvo sv. Roka, št. 7 v Denver, Colo. — Predsednik: Mary Prijatelj; tajnika: Mary Starešček, 5476 Logan St.; blagajnika: Frančiška Baudek. — Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani sv. Jakoba na Logan St. — Vsi v Denver, Colo.

Društvo Biser, št. 8 v Mullberry, Kans. — Predsednik: Peter Medoš; tajnik: John Crepinšek, RFD 2, box 29; blagajnik: John Crepinšek. — Seja se vrši vsakega 16. v mesecu. — Vsi v Mullberry, Kans.

Društvo Napredni Slovenci, št. 9 v Canon City, Colo. — Predsednik: Anton Dremelj; tajnik: Frank Kocjan, Prospect Heights; blagajnik: Frank Konclitja. — Seja se vrši vsakega 16. v mesecu. — Vsi v Canon City, Colo.

Društvo Slovenski Bratje, št. 10 v Victor, Colo. — Predsednik: Peter Geshel; tajnik: Josip Mehle box 622; blagajnik: Josip Mehle. — Seja se vrši vsakega 15. v mesecu. — Vsi v Victor, Colo.

Društvo sv. Janez Nepomuk, št. 11 v Rockvale, Colo. — Predsednik: Joe Blatik; tajnik: Alois Simec, box 225; blagajnik: Josip Putrya. — Seja se vrši vsakega 11. v mesecu. — Vsi v Rockvale, Colo.

Društvo Zgodnja Danica, št. 12 v Clear Creek, Utah. — Predsednik: L. Mihelich; tajnik: Ant. Sever, box 13; blagajnik: Andrej Fijacko. — Seja se vrši vsakega 15. v mesecu. — Vsi v Clear Creek, Utah.

Cenjeni krajevni tajniki so prošeni, da sporoče vse spremembe pri društvu ali glavnemu tajniku Zveze ali pa naravnost na uredništvo Glas Naroda, da se zamore imenik uradnikov pravočasno popraviti.

IZ GLAVNEGA URADA TAJNIKA.

Tekma za nagrado, katere je bila razpisana od 1. julija pa do 1. januarja je sedaj potekala. V tem času smo sprejeli 138 novih članov in članice in sicer pri posameznih društvih kakor sledi:

Št. 1. Sv. Martina, Denver, Colo., sprejela v tem času članov (ic) 3
Št. 3. Slovan, Pueblo, Colo. 9
Št. 4. Zapadni Junaki, Midvale, Utah. 4
Št. 5. Planinski Bratje, Leadville, Colo. 22
Št. 7. D. Kr. Sv. Rož. Venca, Denver, Colo. 3
Št. 9. Napredni Slovenci, Canon City, Colo. 1
Št. 11. Sv. Janez Nepomuk, Rockvale, Colo. 1
Št. 12. Zgodnja Danica, Clear Creek, Utah. 2
Št. 13. Junaki, Frontenac, Kans. 1
Št. 14. Slova Slovenc, Standardville, Utah. 5
Št. 16. Zapadna Zvezda, Pueblo, Colo. 39
Št. 20. Planinke, Leadville, Colo. 4
Št. 21. Grintovec, Ely, Minn. 24
Št. 22. Sv. Mihael, Tooele, Utah. 4
Št. 23. Cleveland, Cleveland, Ohio. 8
Št. Marija Pomagal, novo dr. sprejeto iz Salida, Colo. 8

Skupaj....138

Kakor je bilo naznanjeno, so tri nagrade in sicer: prva \$15, druga \$10 in tretja \$5, toraj kakor zgornj razvidno, so sprejela sledeča društva:

Št. 16 sprejela 39 članov in članice, opravičena do prve nagrade, stara \$15.00

Št. 21. Grintovec iz Ely, Minn., sprejela 24 novih članov in članice, druga nagrada, \$10.00.

Št. 5. Planinski Bratje iz Leadville, Colo., 22 novih članov in članice, tretja nagrada \$5.00.

Tem potom se še posebej lepo zahvalim vsem cenjenim društvom, katere so prejela eno izmed omenjenih nagrad. Čestitam k lepemu napredku in vas tudi pozivjam od sedaj naprej, da agitate še v nadalje za pridobitev novih članov in članice, ker čim več nas bo, tem bolj nam bode zagotovljen obstoj napredka v vseh oziirih. 138 članov in članice, katere smo sprejeli v teku 7 mesecev, je gotovo lepo število za sedaj v tako kritičnem času. Z vsakim dnem se bolj približujemo 5. glavnemu zborovanju Z. S. Z., katero se ima vršiti meseca julija t. leta, v Colo. Springs, Colo.

Dragi sobratje in sestre, sedaj vam še polagam na srce, da se pripravite in priprnete razmotrivati, kaj bi se najbolje vkrenilo za bodočnost in obstoj organizacije. Pravila imamo zelo pomanjkljiva, zatoraj treba je, da se popravijo. Kar je nepomenljivo, naj se od strani, kar primanjkuje, naj se doda. Pravila naj se naredijo kratka in jedrnat, katere bodo odgovarjala postavam raznih držav v katerih posluujemo. Zatoraj se že sedaj pripravimo in stavimo kak važen nasvet potom glasila, da se potem vsestransko razpravlja. Tako se dosti časa in denarja prihrani na zborovanju. Glasilo "Glas Naroda" vem, da bode drage volje natisnilo vse pametne nasvete oziroma članke, ki bodo se glavnega zborovanja in Z. S. Z. sploh.

Vsi na plan in na delo za našo edino organizacijo na Zapadu. Rojake, posebno po Zapadu pa pozivjam, da pristopijo v domačo organizacijo, kjer pa se ni društva, naj si ustanove ter za priklone k Z. S. Z. Za vse informacije sem vam na razpolago vsaki čas. Z bratskim pozdravom

Fr. Škrabec, tajnik.

PREMEMBE ČLANOV IN ČLANIC ZA MESEC DECEMBER.

Pristopili: K št. 1: John Predovich, rojen 1884, cert. 1825 za \$500.00.

K št. 3: Mary Pograjce, roj. 1898 za \$500, cert. 1826; Joseph Kern, rojen 1887, cert. 1827 za \$1000; Mary Vidmar, rojena 1898 za \$1000, cert. 1828; Mar Horvat, rojena 1889 za \$1000, cert. 1829.

K št. 5: Božo Radosh, rojen 1880 za \$500, cert. 1830; Antonija Radosh, rojena 1892, za \$500, cert. 1831; John Meglen, rojen 1874 za \$500, cert. 1832; Rudolf Gale, rojen 1890 za \$500, cert. 1833; Ignatz Hočevar, rojen 1901 za \$500, cert. 1834.

K št. 16: John Gaber, rojen 1875 za \$1000, cert. 1835; Josephine Meglen, rojena 1881 za \$500, cert. 1836; Joseph Skufca, rojen 1901 za \$1000, cert. 1837; Anton Gorsich, rojen 1901 za \$1000, cert. 1838; Fran B. Perko, rojen 1901 za \$1000, cert. 1839; Anton Novak, rojen 1877 za \$250, cert. 1840; John M. Skubi, rojen 1901 za \$1000, cert. 1841; Louise Zupancich, roj. 1901 za \$500, cert. 1842; Sam Bush, rojen 1902 za \$1000, cert. 1843; Frank Grahek, rojen 1883 za \$500, cert. 1844; Anna Krasovetz, rojena 1898 za \$500, cert. 1845; Joe Snider, rojen 1901 za \$1000, cert. 1847; Rosaline Papesch, rojena 1901 za \$500, cert. 1848; Anton Meglen, rojen 1877 za \$500, cert. 1849; Katherine Thomas, rojena 1899 za \$1000, cert. 1850; John Malenšek, rojen 1890 za \$500, cert. 1846.

K št. 21: Frank Marhar, rojen 1895 za \$500, cert. 1851; Fr. Horvat, rojen 1882 za \$1000, cert. 1852; John Zajec, rojen 1890 za \$250, cert. 1853; John Papesch, rojen 1888 za \$1000, cert. 1854; John Zajec, rojen 1886 za \$500, cert. 1855; Josephine Svete, rojena 1892 za \$500, cert. 1856; Matt Gorshe, rojen 1881 za \$1000, cert. 1857.

Sprejeto novo društvo Marija Pomagal, št. 24 v Salida, Colo. Sledeče članice: Drobnihi Victoria, rojena 1899 za \$1000, cert. 1817; Drobnihi Katarina, rojena 1888 za \$500, cert. 1818; Intihar Josephine, roje. 1890 za \$500, cert. 1819; Florijančič Ana, roj. 1890 za \$1000, cert. 1820; Fir Ana, rojena 1882 za \$500, cert. 1821; Pete Johana, rojena 1900 za \$1000, cert. 1822; Papesch Mary, rojena 1884 za \$500, cert. 1823; Železnikar Frančiška, rojena 1876 za \$500, cert. 1824.

Zopet sprejeti: K št. 8: Frank Borštner, cert. 649 in Josephine Borštner, cert. 840.

K št. 23: Anton Kovačič, cert. 1746; Agnes Leovich, cert. 1470; Matt Leovich, cert. 1436; Frank Urbas, cert. 1773.

Suspendirani: Od št. 1: Joseph Lakovich.

Od št. 4: Nick Masieh, cert. (1).

Od št. 15: Elija Magovec, cert. 1595; Matt Kokolo, cert. 1440.

Od št. 23: Frank Krasovec, cert. 1697.

Črtani: Od št. 1: Frank Gregorich, cert. 469.

Od št. 5: Karol Mihelich, cert. 1396.

Od št. 23: Frank Misich, cert. 1694.

Od št. 16: Joe Drobnihi, cert. (1).

Zvišali smrtnino iz \$500 na \$100: Pri društvu št. 3: Frank Vidar in John Papesch.

Pri društvu št. 17: Anton Suklje, cert. 1064.

Opomba: Član Ignac Jankovich, pomotoma poročen črtanim; zopet sprejet k društvu št. 1.

Z bratskim pozdravom

Fr. Škrabec, glavni tajnik.

NESREČA NIKDAR NE POČIVA; BODITE PREVIDNI!

Denar, ki ga hranite doma, Vam ne prinese obresti, lahko Vam je ukraden, lahko Vam zgori. Lahko se Vam zgubi na kak drug način; kupite zarj. vojnovarovalne znamke, katere Vam nesjejo obresti, in za katere garantira vlada Združenih držav ravnotako kakor za gotovi denar.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonijjskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

CENA SAMO 25 CENTOV.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$3.00.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA \$3.00.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Margarita Gautier

v. Spisala Aleksander Dumas (Sin).

XXI.

— Vendar enkrat! je vskliknila in se ni vrgla na prsi. A kako si bled!

Povedal sem ji vse, kar se je bilo zgodilo med menoj in očetom.

— O, Bog, saj sem si mislila! je vzdihnila. — Ko je prišel Jožef z vestjo o tvojem očetu, sem se stresla kakor pred veliko nesrečo. Rečeš, in jaz sem kriva vsemu temu! Morda je vendar bolje, če se udam. — Sicer pa mi nisem storila nič zalega. Tako tiho živim in se bolj tiho bova živela, če naju pustijo! Saj vendar ve, da bi ti itak ne bil brez nobene, in moral bi biti celo zadovoljen, da si našel tako, ki te ljubi in ne zahteva od tebe več, nego premoreš. Ali si mi povedal, kako sva si vse lepo uredila?

— Da, in to ga je še bolj razdražilo, ker je moral spoznati, da iz tega, kako se ljubiva.

— In zdaj?

— Ostanova skupaj in počaka va, da se ta nevihta položi.

— Ali se pa res tudi položi?

— Saj se mora! Kaj pa hoče?

— Toda tvoj oče ne bo miroval.

— No, in kaj naj stori?

— Kaj vem jaz? Vse, kar more storiti oče, da ga sin uboga. Spominjal te bo neprisilno mojega prejšnjega življenja in morda bo celo tako priazen in iznajde kako novo povest o tem, da me pač zapustiš.

— Ti veš, da te ljubim.

— Da, a tudi to vem, da se mora prej ali slej svojega očeta ubogati; in slednjič mu boš morda verjel.

— Ne, Margerita, on bo slednjič meni verjel. Nahujskal ga je gotovo kak njegov prijatelj, da tako divja, toda on sam na sebi je dober, je pravičen in polagoma sprevidi sam. In če tudi ne — kaj me briga?

— Ne govori tako, Armand! Rajši bi pa že pustila vse, nego da bi zanetja jaz preprič v vaši hiši. Naj bo za danes, a jutri se vrni v Pariz! Tvoj oče se premišli od ene strani, ti od druge in morda se bosta jutri bolje umela. Ne bi se naravnost z njegovimi nazori; vsaj delaj se, kakor da se mu nočeš ravno v vsem vstavljati in pred vsem ne kaže, da ti je toliko na men. Morda ga prav to potolaži. Upaj, draga moj, in enoga si bodi gotov: naj se zgodi, kar se hoče — tvoja Margerita ti ostane.

— To mi torej prisegaš?

— Ali je res treba, da ti se prisegam?

Kako sladko se je pustiti prepričevati po glasu, ki ga ljubimo! Ves dan sva se pomenkovala o najinih načrtih, kakor bi bila štutila, da jih je treba čim prej izvršiti. Vsak hip pa sva pričakovala, da se zgodi še kaj, toda po sreči je dan prešel brez kakovega novega vnamirjenja.

Drugi dan sem se odpravil zopet v Pariz okoli desete in dospel v hotel okrog pol dne.

Moj oče je bil že zunaj. Sed sem domov, upajoč, da ga najdem morda tam, a nikogar ni bilo; hotel sem se k notarju; tudi tu nikogar.

Nato sem se vrnil zopet v hotel in čakal do šestih. A očeta le ni bilo.

Tedaj pa sem obupal, da ga najdem, in odpeljal sem se v Bougival.

Danes me Margerita ni čakala pri oknu, ampak našel sem jo ob peči, ki smo jo začeli kuriti.

Bila je tako zamišljena, da me je pustila priti prav do svojega sedla, ne da se je zganila. Sele ko sem jo poljubil na čelo, se je združila, kakor bi se bila ravno zbudila.

— Kako si me prestrašil! je vskliknila. In tvoj oče?

— Nisem ga našel. Res ne vem, kaj naj to pomeni. Iskal sem ga doma in povsod, kjer sem upal, da ga morda naletim.

— No, bo treba pa jutri začeti znova.

— Skoro, da bi zdaj rajši jaz njega počakal. Zdi se mi, da sem pač storil, kar je bila moja dolžnost!

— Ne prijazni, treba je, da se

poisčas se enkrat, in sicer jutri še posebej.

— Zakaj jutri bolj, nego kdaj drugače?

— Zato, ker bo tako videti tvoja skrb večja in ker tako morda prej dosežeš, da nana odpusti, je odgovorila, in zdela se mi je, da je pri tem rahlo zardela.

Ves ostali čas tega dneva je bila Margerita raztresena, zamišljena, žalostna. Včasih sem jo moral po dvakrat kaj vprašati, predno mi je odgovorila, in izgovarjala se je, da je taka, ker se tako grozno boji, kaj se vse razvije iz tega.

Celo noč sem jo moral tolažiti, jutraj pa me je naravnost prisilila, da sem odšel; in pri tem se je vedla, kakor da komaj čaka, kdaj pojdem. Sam nisem vedel, kaj naj si mislim.

Kakor večraj, mojega očeta tudi danes ni bilo, a čakalo me je vsaj sledeče pismo:

Armand!

Ce bi me prišel tudi danes iskat, počakaj me do starih, in če me dotle še ne bo, pridi jutri, da pojdeva skupaj obedovat. Na vsak način moram govoriti s teboj.

Tvoj oče.

Čakal sem do določene ure, a zaman. In tako sem se zopet odpeljal.

Prejšnji dan sem našel Margerito žalostno, danes mračno razburjeno. Planila je burno k meni in jokala je dolgo časa.

Izpraševal sem jo in rotil, naj mi pove, kaj ji je, zakaj groza me je bilo tega vedno bolj naraščajočega obupa. Toda nikesar zadovoljivega mi ni hotela povedati in odgovarjala mi je pač, kakor odgovarjajo ženske, če nočejo povedati resnice.

Slednjič sem jo vendar nekoliko pomiril in ji potem poročal o uspehu svoje poti; pokazal sem ji tudi pismo svojega očeta in ji zahteval, da se lahko nadejaja najboljšega. Toda kakorhitro je zagledala to pismo in slišala še mojo tolažilno opazko, jo je zgrabil tak jok, da sem prestrašen poklical Nanino, uverjen, da jo je stresel živčni napad. Spravila sva jo v posteljo, a radi tega ni bilo nič bolje; plakala je huje in huje ter na vsa moja vprašanja je samo neprestano poljubljala mojo roko.

Vprašal sem Nanino, ali je prejela Margerita med tem časom, ko sem bil jaz proč, kakto pismo, ali če je bil kdo pri njej, a zadržila mi je, da ni bilo nikogar in nobenega pisma. In vendar se je moralo zgoditi od večerj do danes nekaj ugodnega, češar mi Margerita ni hotela povedati.

Vendar pa je bila videti zvečer malo bolj mirna; prosila je, naj sedem k njeni postelji, in potem mi je vnovič in vnovič pripovedovala, kako me ljubi. Večkrat se mi je hotela nasmehniti, a se ji ni obenkrat posrečilo: usta so strepetala in oči so se ji zalile zopet s solzami. Silil in silil sem v njo.

— Ali že greš?

— Ne, sem jo pomiril in jo prijel za roko, a hotel sem te pustiti spati. Saj je že zgodaj, le počivaj.

— Kdaj greš v Pariz?

— Ob starih.

— Že? A dotlej ostaneš pri meni, kaj ne?

— Seveda ostanem; ali ni vedno tako?

— O, kako si dober!... Zajutrkovala bova še skupaj? je nadejvala čudno raztresena.

— Kako pa, moj Bog!

— In potem me vzameš v svoje roke in me boš imel na prsih do odhoda?

— Da; in se vrnem potem čim prej.

— Ti se vrneš? se je ozrla v me s svojimi krasnimi očmi, ki so bile zdaj tako čudno krasne.

— Gotovo, da se vrnem.

— Da, ti prideš zvečer... in jaz te bom čakala... kakor vedno... in ti me boš poljuboval... in srečna bova, kakor sva ves čas, kar se poznavata.

Vse te besede je govorila tako pretirano, sunkoma, in skrivale so toliko blazne groze, da sem se blal vsak hip, kdaj jo vnovič stresel delirij.

— Guj, dete, ti si bolna! sem vskliknil. Tako te ne morem pustiti! Takoj pišem očetu, naj me ne prikaže.

— Ne, ne, ne! je zavpila strastno. Ne, te tega ne! Tvoj oče bi mi očital, da te ni toliko ne izpuštim, da bi mogel videti oče svojega otroka. Ne, ne, moras iti, moras! In saj nisem bolna, izvrstno se počutim. Kaj sem imela morda težke sanje? Najbrž sem nerodno ležala.

In odteš se je revica trudila, da bi bila vesela in ni več jokala.

Ko je prišla pa ura in sem moral oditi, sem jo vprašal, ali me spremlja do železnice, ker sem upal, da se zumaj nekoliko razvedri in da ji svez zrak stori dobro. In bilo mi je tudi na tem, da ostanem čim dalje časa z njo.

In tako se je torej ognila ter vzela še Nanino s seboj, da bi ji ne bilo treba sami nazaj.

Desetkrat sem bil na tem, da bi se vrnil. Toda misel, da pridem itak hitro nazaj in da se res ne izplača spreti radi par ur z mojim očetom, me je podpirala, da nisem omagal; in odpeljal sem se.

— Na evidenje torej svoje?

BRIGADNI GENERAL JOHN D. BARETTE, načelnik obrežne artilerije.

naj mi vendar razodene, kaj ji je, sem pokimal še enkrat, a ona mi ni odgovorila.

Enkrat že mi ni odgovorila na te besede, in kakor veste, je prenoči takrat grof G. pri njej. Toda ta čas je bil že tako daleč zdaj, da sem se ga komaj še spominjal, in če sem se česa bal, se gotovo nisem tega, da bi me Margerita varala.

V Parizu sem hitel takoj k Prudencei, da bi jo prosil, naj stopi k Margeriti, upajoč, da jo njena veselost in živahnost razvedri.

— A! je rekla vznemirjena, ko me je zagledala. Ali je prišla Margerita z vami?

— Ne.

— Kako je z njo?

— Nekaj bolna je videti.

— In torej ne pride?

— Kaj je imela priti?

Prudencea je zardela in mi odgovorila očividno v veliki zadregi.

— Hotela sem reči: če ste že vi tu, ali ne pride morda po vas.

— Ne.

Pogledal sem jo pažliveje: po vesila je pred menoj oči in na njenem obrazu se mi je zdelo, da vidim skrb, ali pač ne ostanem predolgo pri njej.

— Prišel sem ravno zato, ljuba Prudencea, da bi vas naprosil, ali bi ne mogli iti nocoj malo k njej, če nima drugega opravka. Delali bi boste družbo in tudi prenočite lahko spodaj. Nikdar je še nisem videl take, kakor je danes, in bojim se, grozno se bojim, da bi je ne napadla kakva bolezen.

— Zalibog, da sem povabljen za drugam, je odgovorila Prudencea, in da nocoj ne morem k Margeriti, toda jutri pridem gotovo.

Poslovil sem se nato od Prudencee, ki se mi je zdelo zdaj ravno tako raztresena in zamišljena kakor Margerita ter odšel k svojemu očetu.

Ozrl se je počasi v me in zdelo se mi je, da mi hoče prodreti v dušo; potem pa mi je podal svojo roko.

— Tvoje dvakratno povpraševanje po meni me je razveselilo, Armand, mi je pokimal. Upam, da si vse stvar ravno tako dobro premislil, kakor jaz.

— Ali smem izvedeti, oče, do kakoga zaključka ste prišli?

— Prišel sem do zaključka, da sem prejel očividno pretirano poročila in da hočem biti manj trd s teboj.

— Kaj pravite? sem vskliknil veselo presenečen.

— Pravim, ljubi moj otrok, da vidim rajši, če že imaš opraviti s kakvo žensko, da imaš opraviti z gospodično Gautier nego s kakim drugo.

— O, ljubi, ljubi oče, kako ste dobri!

In tako sva govorila do obeda in ves čas je bil moj oče tudi pri mizi enako ljubeznjiv.

Kar goro je v meni, da bi se mogel čim prej vrniti v Bougival ter prinesiti Margeriti to srečno vest in vsak hip sem pogledal na uro.

— Aha, ti gledaš uro in čakaj nestrpno, da bi se me odkril! veliko več teže pri teh nemških O. mladino, mladina! Torej iztrajaj ravno gotovo iskreno in drzno življenjsko!

— Ne, ne, ne! je zavpila strastno. Ne, te tega ne! Tvoj oče bi mi očital, da te ni toliko ne izpuštim, da bi mogel videti oče svojega otroka. Ne, ne, moras iti, moras! In saj nisem bolna, izvrstno se počutim. Kaj sem imela morda težke sanje? Najbrž sem nerodno ležala.

In odteš se je revica trudila, da bi bila vesela in ni več jokala.

Ko je prišla pa ura in sem moral oditi, sem jo vprašal, ali me spremlja do železnice, ker sem upal, da se zumaj nekoliko razvedri in da ji svez zrak stori dobro. In bilo mi je tudi na tem, da ostanem čim dalje časa z njo.

In tako se je torej ognila ter vzela še Nanino s seboj, da bi ji ne bilo treba sami nazaj.

Desetkrat sem bil na tem, da bi se vrnil. Toda misel, da pridem itak hitro nazaj in da se res ne izplača spreti radi par ur z mojim očetom, me je podpirala, da nisem omagal; in odpeljal sem se.

— Na evidenje torej svoje?

— Ne govorite tako, oče! Margerita me ljubi tudi iskreno, to vem za trdno.

Oče je molkal in človek ni vedel, ali verjame ali dvomi.

Silil je, naj ostanem ves večer v njegovi družbi in naj se vrnem sele jutri v Bougival, toda pustil sem bil Margerito v preveč čudnem stanju in zato sem ga prosil, naj mi dovoli, da odidem čim prej, ker me skrbi, jutri pa da ga gotovo zopet posetim.

Bilo je krasno vreme in zato je rekel, da me spremi do postaje. Nikdar še nisem bil tako srečen. Zdaj sele je ležalo življenje tako pred menoj, kakor sem prej sanjal o njem. In zato sem ljubil svojega očeta bolj nego kdaj prej.

In še v zadnjem hipu, predno je vlak odšel, me je hotel pregovoriti, naj ostanem, a zamen.

— Ti jo torej res ljubiš?

— Do blaznosti.

— Pojdi torej!

In položil je roko na svoje čelo, kakor bi hotel pregnati neko misel, in potem je odprl usta, kakor bi mi hotel še nekaj povedati, toda stisnil mi je samo roko ter se naglo obrnil.

— Jutri torej! mi je zaklical.

(Dalje prihodnje.)

Razprava glede možnosti revolucije v Nemčiji.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Jan. 30, 1918, as required by the Act of October 8, 1917.

— Če bo prišla v Nemčiji revolucija, se bo zelo razlikovala od revolucije, kot se jo večkrat napoveduje v zaveznikem časopisju. — Tako je splošno mnenje Nemcev, ki žive v nevtralnih deželah, kot na Holandskem in v Švici. Priznava se od strani teh Nemcev, da ne more biti preveč oddaljen čas, ko bo imel stalni pritisk nemškega naroda za posledico izpremembo v vladni obliki. Iz tega pa še ne sledi, da bo postala Nemčija republika. Glede številnih praktičnih možnosti pa se je v zadnjem času razpravljalo na Holandskem v dveh knjigah, izdanih od Nemcev, katere so nenormalne razmere, ustvarjene od vojne, dovedle do spekulacij glede mogočega političnega izida.

Uspehi teh spekulacij kažejo, da bi številni Nemci, iz trgovskih in drugih vzrokov, pozdravili revolucijo v Nemčiji. Njihvi nazori glede mogočega narave te revolucije so zanimivi iz vzroka, ker kažejo, kako vrste antagonista bi bila revolucijonarna Nemčija. To stran zadeve se večkrat ignorira od strani ameriških pisateljev, ki so preveč pripravljeni domnevati, da bi bila demokratična in republikanska Nemčija miroljubna.

Nemčija brez junckerstva ter pripravljena vreči na stran militarizem in celo svojo slovito kulturo. To je strankarsko naziranje, ki je zelo omegnito politično razmišljanje glede tega predmeta.

Popolnoma vrjetno je, da se je te nemške nazore objavilo z odobrenjem različnih političnih. Razpravlja se o treh možnostih. Kaj namen je, spraviti socialiste, radikale in "rdečkarje" na površje. Težje je drugače najti kako drugo pojasnilo za načrt revolucije, ki vključuje tako presenetljivo dejanje, kot je odstop kajzerja. Tak dogodek se je namignilo v amerškem časopisju, vendar pa se o njem le hladno razpravlja v gotovih nemških listih.

Najbrž hoče nemški kajzer ustanoviti nemško federacijo, glede katere kažejo skuhanje, da je to močan sistem vlade ter močno sredstvo za absorbiranje različnih držav. Na načrt je veliko manj agresiven, kot pa nasilna aneksija ter ima tudi demokratično lice. Navidez prostomisljeni Nemci, kot dr. Hettner in dr. Steinmann-Bucher, kojih knjige so objavili na Holandskem in v Angliji, hočeta reorganizirati nemško državo po tem načrtu ali mogoče po modelu angleškega cesarstva. Le nevoljno priznava, da je Nemčija politično še dete v primeri z drugimi in da bi morala biti revolucija v domovini skrbno začetka demokratično, ker bi drugače degenerirala v militaristično diktatorstvo ali pa v prusko hegemonijo, ki bi bila še bolj avtoritativna kot je sedanja.

Angleška ideja ima očividno veliko več teže pri teh nemških političnih pisateljih. Kot pa re- publika po amerškem ali francoskem vzoru. Dr. Hettner

SLOVENEK

Ima v zalogi Columbia gramofone, Slovenske, Hrvatske in sploh v vseh jezikih Columbia plošče.

Diamante, zlatina, ure, srebrnina in sploh kar želite v zlatini ali gramofonih in ploščah. Cenike pošiljamo brezplačno.

IVAN PAJK,

Jeweler & Columbia Graphophone Dept.
456 Chestnut St., Conemaugh, Pa.

navaja naprimer prednosti angleške politike. On hvali angleški kolonijalni sistem. On priznava dobredelni vpliv angleške vlade v Indiji. Priznava, da je sedanje stališče Anglije v Egiptu posledica sile razmer, ne pa posledica političnega kalkila. Predvsem pa hvali politiko, ki so se Angliji zasledovali glede Burov.

Dobro bi bilo, če bi se mogli Nemci kaj naučiti glede teh dejstev ter se pravičito postopanju s podložnimi plemeni in narodi.

S tem bi postala pogajanja Nemčije z Rusijo veliko lažja. Dejstvo je, da mora postati Nemčija cesarstvo kot je angleško; v slučaju potrebe z drugim glavarjem, drugo dinastijo. To je sicer drzna spekulacija ter more le pomeniti, da hočejo Nemci zmagati v tej vojni, tudi če bi bilo potreba radikálnih izprememb v vladi.

Publiciste, ki pišejo knjige v nemščini, je treba pojasniti angleškemu in amerškemu občinstvu.

Nemški industrialisti izjavljajo, da bi revolucija, s strmoglavljenjem Hohenzollernov ter vojaških voditeljev, prav nič ne pomagala zaveznikom. To je vprašanje, ki je najbolj zanimivo za Združene države. Prevladujoče mnenje tukaj je, da bi se republikanska Nemčija odpovedala vsem osvojevalnim načrtom ter sklenila mir. Nemci in holandski kritiki ter cpazovalci nemških zadev pa domnevajo, da bi nemški narod nadaljeval z vojno ter postal ob tej priliki še veliko močnejši kot je sedaj. Značilna poteza nemškega življenja v vsakem oziru je namreč sistem in v revoluciji bi imel sistem veliko vpliva kot prejšnje orožje. Revoluciji in republikanski bi se ne dovolilo stati na poti hitremu in popolnemu zavojevanju, če bi se ga moglo dosledno. Ta sklep je vreden vse pažnje.

Po mnenju publicistov, ki poznajo Nemčijo od davnaj, je ne spameten poskus delati razliko med kajzerjem ter nemskim narodom. Iz takega domnevanja bi se za zaveznike lahko porodile zelo neprijetne posledice.

Bogatinji so morali dati premog. Mesto Lafayette, Ind. je bilo te dni popolnoma brez premoga; v hišah revnih se je naselil mrav.

Oblasti so se trudile, da bi dobile potrebno kurivo, toda brez uspeha. Pomanjkanje premoga, deloma pa tudi neugodno vreme, ki je oviralo promet, je to onemogočilo. Ko ni bilo druge rešitve, tedaj so se oblasti odločile, da vzemo premog tam, kjer je, namreč v hišah bogatinov. Poslali so mestne voznike od hiše do hiše, kjer prebivajo bogatini; ter so jim zvelj premog, katerega so imeli preveč na razpolago. Na ta način so dobili revni sloji dovolj kuriva in so bili iz stiske za nekaj časa.

Naši zastopniki, kateri so pooblašteni pobirati naročnino za dnevnik "Glas Naroda". Naročnina za "Glas Naroda" je za celo leto \$2.50, za pol leta \$1.25 in za četrt leta \$1.00. Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto, katere je prejel in jih rojakom priporočamo.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin, Denver, Colo.: Louis Andošek in Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: John Hočevar. Pueblo, Colo.: Peter Cullig, John Germ, Frank Janesch in A. Kochevar.

Salida, Colo. in okolica: Louis Costello.

Somerset, Colo.: Math. Kernely. Clinton, Ind.: Lambert Bolekar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman. Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.

Chicago, Ill.: Jos. Bostič, Jos. Blah in Frank Jurjovec.

Joliet, Ill.: Frank Bamlich, Frank Laurich in John Zalelet.

La Salle, Ill.: Matija Komp.

Livingston, Ill.: Mih. Cirar. Macouah, Ill.: Fr. Augustin. Nocomis, Ill. in okolica: Math. Jalshek.

North Chicago, Ill. in okolica: Anton Kóbal in Math. Ogrin.

So, Chicago, Ill.: Frank Černe. Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Waukegan, Ill. in okolica: Math. Ogrin in Frank Petkovšek.

Cherokee, Kans.: Frank Režentik. Franklin, Kans. in okolica: Frank Leskovice.

Kansas City, Kans.: Geo. Bajuk in Peter Schneller.

Kingo, Kans.: Mike Pencik. Kiltzmillier, Md. in okolica: Frank Vodopivec.

Baltic, Mich.: M. D. Likovitch. Calumet, Mich. in okolica: M. F. Kobe, Martin Rade in Pavel Shaltz.

Chisholm, Minn.: Frank Govže, Jak. Petrich.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Govže, Jos. J. Peschel, Anton Poljanec in Louis M. Perušek.

Eveleth, Minn.: Louis Govže in Jurij Kitz.

Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel. Hibbing, Minn.: Ivan Pouha.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatic. St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Klein, Minn.: Gregor Zobe. Great Falls, Mont.: Math. Urih.

Roundup, Mont.: Tomaš Paulin. Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Barborton, O. in okolica: Math. Govanda, N. Y.: Karl Sterniša.

Kramar. Bridgeport, O.: Michael Kočevar. Collinwood, O.: Math. Slapnik.

Cleveland, O.: Frank Sakser, Jakob Debeve, Chas. Karlinger, Frank Meh in Jakob Resnik.

Lorain, O. in okolica: Louis Balant in J. Kumšč.

Niles, O

